Пралетары ўсіх краёў, злучайцеся!

Зьвязда

Орган ЦК і Мен. Гаркому Камуністычнай партыі (б) Беларусі.

Год выданьня—XV
№ 331 (4237)
Нядзеля, 13 сьнежня 1931 г.
МЕНСК, Савецкая 63

Сёньня ў нумары

ЗА БАЛЬШАВІЦКАЕ ВЫВУЧЭНЬНЕ ГІСТОРЫІ ПАРТЫІ—скарочаная прамова тав. Л. М. КАГАНОВІЧА, зробленая 1-га сьнежня на сходзе, прысьвечаным 10-годзьдзю Інстытуту Чырвонай прафэсуры (1 стар.).

АБ РАЗГОРТВАНЬНІ ВЫТВОРЧА-ТЭХНІЧНАЙ ПРАПАГАНДЫ—пастанова сакратарыяту ЦК КП(б)Б (3 стар.).

АРТЫКУЛЫ: С. ДЫНАМАЎ—За паварот у крытыцы (2 стар.). І. ВЕРБА, Я. КРАСОЎСКІ—з усёй энэргіяй за вывазку дроў (2 стар.). Г. БОНДАР—Чацьверты—заключны год пяцігодкі (3 стар.).

Белгандаль замарожвае тавары на сотні тыс. руб. (1 стар.).

Вынікі справаздачна-перавыбарчай кампаніі вытворчых парт'ячэек ацэньваць па канкрэтных паказальніках рэалізацыі 6-ці сталінскіх умоў (2 стар.).

Дэпо адказваюць за здаровы паравоз, за ўзмацненьне спаранай (3 стар.).

Перавыбары ФЗМК мабілізавалі рабочыя масы на рэалізацыю 6-ці ўмоў тав. Сталіна (3 стар.).

Саўгасы, рапартуйце сесіі ЦВК аб поўным сканчэньні збожжазагатовак (4 стар.).

ПОЛЬШЧА: Тэрарыстычныя законы і шыбеніцы ня выратуюць фашысцкай дыктатуры (4 стар.).

ГІШПАНІЯ: Крывавыя сутычкі рабочых з жандармэрыяй (4 стар.).

ЗА БАЛЬШАВІЦКАЕ ВЫВУЧЭНЬНЕ ГІСТОРЫІ ПАРТЫІ

(Скарочаная прамова тав. Л. М. КАГАНОВІЧА, зробленая 1 сьнежня на сходзе, прысьвечаным Х-ці годзьдзю Інстытуту Чырвонай Прафэсуры)

1. Значэньне падрыхтоўкі марксыцкіх кадраў нашай партыі

Таварышы! Сёньня, у дзень Х-цігадовага юбілею Інстытуту Чырвонай Прафэсуры, вы заслугоўваеце, як стойкія байцы за генэральную лінію партыі, гарачага прывітаньня ад партыі, ад яе Цэнтральнага Камітэту (бурныя воплескі).

Інстытуты Чырвонай Прафэсуры становяцца перадавым атрадам узрастаючых новых тэарытычных кадраў партыі. Праблема кадраў, у тым ліку і тэарытычных кадраў, займала заўсёды важнейшае месца ў рабоце нашай партыі. На розных этапах рэвалюцыі гэта праблема ставілася па-рознаму, але яна заўсёды ставілася, як адна з важнейшых праблем партыі ў барацьбе за зьнішчэньне клясаў, за камунізм.

Гэта тлумачыцца тым, што наша партыя заўсёды была варожай тэорыі самацёку, тэорыі стыхійнасьці ў рабочым руху, яна заўсёды змагалася за ўзмацненьне ролі авангарду ў рэвалюцыйным руху і за сыстэматычную марксыцка-ленінскую падрыхтоўку кадраў у гэтым авангардзе. Пачынаючы з «Што рабіць?» Леніна і канчаючы самым апошнім пэрыядам, калі наша партыя—адзіная ў сьвеце—стаіць на чале найвялікшай пралетарскай сацыялістычнай дзяржавы, яна заўсёды арганізоўвала перадавыя рабочыя кадры, заўсёды падымала верхнія пласты новых соцень і тысяч кіраўнікоў з радоў рабочай клясы.

Дзьве лічбы з гісторыі разьвіцьця ІЧП зьяўляюцца яркай ілюстрацыяй гэтага палажэньня. 6 чалавек рабочых было ў Інстытуце Чырвонай Прафэсуры ў пачатку яго арганізацыі ў 1921 годзе—усяго 6 чалавек, што складала 6 проц. слухачоў.

А цяпер? Зараз мы маем 1.022 рабочых—60 проц. у інстытутах Чырвонай прафэсуры (працяглыя воплескі).

Наша партыя, як ні адна з іншых, на працягу ўсёй сваёй гісторыі, сьледуючы тэорыі Маркса—Энгельса—Леніна, умела тэарытычна спалучаць, канкрэтна ўвязваць у адно тэорыю і практыку рэвалюцыйнага руху. Тав. Сталін у сваёй кнізе аб асновах ленінізму ярка ахарактарызаваў значэньне маркса-ленінскай тэорыі.

> «Тэорыя—гаворыць Сталін—ёсьць вопыт руху ўсіх краін, узятых ў яго агульным выглядзе. Зразумела, тэорыя становіцца беспрадметнай, калі яна ня зьвязваецца з рэвалюцыйнай практыкай, гэтак-жа сама як і практыка становіцца сьляпой, калі яна не асьвятляе сабе дарогу рэвалюцыйнай тэорыяй. Але тэорыя можа ператварыцца ў найвялікшую сілу рабочага руху, калі яна складваецца ў непарыўнай сувязі з рэвалюцыйнай практыкай, бо яна і толькі яна можа даць руху ўпэўненасьць, сілу арыентаваньня і разуменьня ўнутранай сувязі акружаючых падзей, бо яна і толькі яна можа дапамагчы практыцы зразумець ня толькі тое, як і куды рухаюцца клясы ў сучасным, але і тое, як і куды павінны рушыцца яны ў бліжэйшым будучым» (Сталін—«Пытаньні ленінізму», стар. 20).

Тэарытычная падрыхтоўка нашых кадраў заўсёды была насычана актуальным палітычным зьместам. Возьмем прыклад старой бальшавіцкай школы, арганізаванай Леніным у Лёнжумо, і параўнаем вопыт гэтай школы з другой школай, арганізаванай на востраве Капры Багдановым—адзавістам. Дзьве школы—дзьве праграмы, два розныя падыходы да падрыхтоўкі кадраў. Калі ў школе на востраве Капры ў Багданава асабліва выдатнае месца займалі: гісторыя грамадзкага сьветапогляду, гісторыя мастацтваў, гісторыя расійскай літаратуры, царква і дзяржава ў Расіі, дык у школе Леніна ў праграме былі: аграрнае пытаньне, тэорыя і практыка сацыялізму, рабочае заканадаўства. Калі там—гісторыя мастацтваў, дык тут—тэорыя і практыка сацыялізму, калі там—гісторыя расійскай літаратуры, дык тут—гісторыя РСДРП, калі там—царква і дзяржава ў Расіі, дык тут—рабочае заканадаўства.

З параўнаньня гэтых праграм мы ясна бачым, што бальшавікі, Ленін умелі ставіць і ставілі асноўныя пытаньні рэвалюцыі ў непарыўнай сувязі тэорыі і практыкі. Невыпадкова таму, што са школы Леніна выйшла некалькі членаў ЦК і ЦКК.

ІЧП зьяўляецца і павінен зьяўляцца працягам, далейшым разьвіцьцём работы нашай партыі па падрыхтоўцы кадраў—байцоў за марксыцка-ленінскую бальшавіцкую тэорыю. Гэта, зразумела, ня значыць, што можна паручыцца, што ўсе ІЧП'істы будуць членамі ЦК і ЦКК (сьмех).

ІЧП склаўся ў пачатку, як школа для падрыхтоўкі выкладчыкаў. Па меры росту задач нашай партыі і сацыялістычнага будаўніцтва зьмяняўся і характар падрыхтоўкі кадраў. Прыпамятайце пэрыяд 1921 г. Гэта быў пэрыяд уводзінаў НЭП'у, гэта быў пэрыяд ажыўленьня старой буржуазнай прафэсуры ў нашых унівэрсытэтах. Значная частка гэтай буржуазнай прафэсуры ва унівэрсытэтах была тады досыць злосна настроена і дзейнічала—тэарытычна і практычна—супроць нас. Яна ў найбольш палітычна актыўнай сваёй частцы прапаведвала зьменавехаўскія тэорыі і падрыхтоўвала ідэалёгію і практыку шкодніцтва.

Вучоба пашыралася, агульны разварот культуры патрабаваў перш за ўсё стварэньня сваіх бальшавіцкіх кадраў выкладчыкаў, бо кадры ў 10-20 выкладчыкаў-бальшавікоў ужо не задавальнялі нашу партыю: партыя стаяла на чале ўлады і кіравала вялізарнай пралетарскай дзяржавай.

У далейшым па меры разгортваньня размаху і тэмпаў сацыялістычнага будаўніцтва, ускладненьня задач на ўсіх франтох сацыялістычнай будоўлі, ІЧП пачаў падрыхтоўваць ужо кадры і для сацыялістычнай гаспадаркі, для дзяржаўнага апарату. Неабходнасьць у гэтых кадрах асабліва востра выявілася ў пэрыяд шкодніцтва, у пэрыяд абвостранай клясавай барацьбы, калі ў дзяржапараце сядзелі шкоднікі, а правыя ўхілісты не хацелі, дый не маглі па самой сутнасьці сваіх установак змагацца з імі. Ужо ў пэрыяд шахцінскай справы тав. Сталін з усёй вострасьцю паставіў пытаньне аб падрыхтоўцы новых кадраў.

На сёньняшні дзень мы бязумоўна маем дасягненьні ў гэтай галіне. Мы арганізавалі вырашэньне праблемы кадраў па сутнасьці, па-дзяржаўнаму, у шырокім маштабе. У нас сотні тысяч і мільёны людзей рыхтуюцца ва ВТНУ, ВНУ, тэхнікумах. Мы ўжо зараз маем некаторыя ўстановы, дзе большая частка спэцыялістаў—гэта камуністы. Вазьмеце, напрыклад, Наркамзем, там амаль палова спэцыялістаў—камуністы: з 260 спэцыялістаў—126 камуністы. Аднак, мы не павінны захапляцца дасягненьнямі. Мы павінны ўпарта і настойліва ажыцьцяўляць задачу, пастаўленую ў шасьці ўказаньнях тав. Сталіна. Побач з умелым скарыстаньнем лепшых старых спэцыялістаў, мы павінны сыстэматычна з дня ў дзень працаваць над папаўненьнем старых кадраў новымі кадрамі, старога пакаленьня—новым пакаленьнем нашых пралетарскіх спэцыялістаў.

На лініі ІЧП трэба таксама падрыхтоўваць будаўнікоў і працаўнікоў пралетарскай дзяржавы побач з падрыхтоўкай выхаваўцаў-выкладчыкаў.

Роля выкладчыка-выхаваўцы вялізарная. Мы павінны па-бальшавіцку змагацца за павышэньне якасьці нашай вучобы. І тут роля выкладчыка асабліва вялікая. Ленін у лісьце да слухачоў школы на востраве Капры з асаблівай рэзкасьцю падкрэсьліваў значэньне ролі выкладчыкаў.

Ён пісаў:

> «Ва ўсякай школе самае важнае—ідэйна-палітычны напрамак лекцый. Чым вызначаецца гэты напрамак? Цалкам і выключна складам лектароў. Вы дасканала разумееце, таварышы, што ўсякі «кантроль», усякае «кіраўніцтва», усякія «праграмы», «статуты» і інш.—усё гэта пусты гук у адносінах да складу лектароў. Ніякі кантроль, ніякія праграмы абсалютна ня ў стане зьмяніць таго напрамку заняткаў, які вызначаецца складам лектароў. І ніколі і нідзе ў сьвеце ні адзіная паважаючая сябе арганізацыя, фракцыя, або група ня возьмецца падзяліць адказнасьць за школу, напрамак якое ўжо прадвызначан складам лектароў, калі гэты напрамак варожы» (том 14, стар. 118—119).

Ленін пісаў гэта супроць складу лектароў, якія былі там, на востраве Капры, але гэта не аслабляе, а ўзмацняе значэньне гэтага ліста для сёньняшняга дня.

Некаторыя думалі што даволі напісаць кніжку,—а ў нас часта кніжкі пішуцца няправільна,—даволі напісаць праграму, або, як зараз асабліва можна выражацца «мэтадараспрацоўку», для таго, каб забясьпечыць напрамак выкладаньня. Гэта глыбокая памылка. Вось чаму, таварышы, мы павінны з усёй рэзкасьцю падкрэсьліць неабходнасьць далейшага паляпшэньня работы па марксыцкай падрыхтоўцы выкладчыкаў, далейшага разгортваньня барацьбы за якасьць выкладаньня.

2. Тэорыя і практыка ў справе падрыхтоўкі кадраў. Барацьба за партыйнасьць вучобы

Вучобу неабходна зьвязаць з практычнай работай. Мы павінны ўсямерна паляпшаць і пашыраць вытворчую практыку: мы павінны падрыхтоўку кадраў, асабліва ў ІЧП, увязаць з работай дзяржаўнага, савецкага і партыйнага апарату, з гаспадарчымі органамі, з практычнай работай у наркаматах.

І гэта трэба рабіць на лініі ўсіх ІЧП, на лініі ўсіх аддзяленьняў (транспартнага, плянавага, аграрнага і г. д.). Нельга думаць, што можна ў ІЧП добра навучыць спэцыялістаў па аграрным пытаньні, калі гэты спэцыяліст ня зьвязан цясьнейшым чынам з практыкай будаўніцтва саўгасаў і калгасаў, калі ён ня можа прыкласьці сваіх ведаў, свайго ўменьня да таго, каб абагульняць багацейшы вопыт практыкі, аналізаваць і абагульняць гэты вопыт, глыбока па-ленінску разумець дыялектыку рэчаіснасьці.

Нідзе ў сьвеце няма такога вопытнага поля, няма такой лябараторыі, дзе вучань мог-бы правяраць свае веды на практыцы, як у нашай краіне.

Кожны ІЧП'іст, кожны вучань павінен умець абагульваць практыку, узьнімаць практыку да ўзроўню тэорыі, а тэорыю аснашчаць, абагачаць практыкай жыцьця. Вось прыклад. Абмяркоўваючы пытаньні труднасьцяй транспарту, мы выявілі ў мінулым годзе абязьлічку; мы ўстанавілі, што галоўнае зло—у абязьлічцы паравоза. Былі ўжыты меры, пачалася барацьба за спараную язду і палепшылася справа.

Здавалася-б, калі партыя змагаецца за вырашэньне праблемы транспарту, то нашы навуковыя кадры і, у прыватнасьці, транспартная сэкцыя ІЧП, калі-б яна пачала вывучаць вопыт барацьбы за аздараўленьне паравоза, шукаць, абагульваць практыку транспарту, яна-б напэўна, будучы свабоднай ад іншых бягучых спраў, яна напэўна магла-б своечасова выявіць гэту абязьлічку вагонаў.

Гэта ёсьць адна з найбольш важных форм вучобы. Толькі так можна арганізаваць сапраўдную вучобу. ІЧП'іст павінен спэцыялізавацца ў сваёй галіне, але кожны ІЧП'іст партыец, бальшавік, марксыст-ленінец і мы ня можам зрабіць так. Вось рыхтуецца эканаміст, ён павінен выключна займацца эканомікай, вось рыхтуецца філёзоф — яго лёс філёзофстваваць і г. д. Мы змагаемся супроць такой «спэцыялізацыі».

На справе існуюць непарыўныя састаўныя часткі адзінай маркса-ленінскай вучобы. Зразумела, спэцыялізацыя ёсьць і яна патрэбна. У кожным інстытуце трэба ўстанавіць асноўнае, з чаго трэба зыходзіць, галоўнае, чым трэба пераважна займацца, але нельга даводзіць спэцыялізацыю да бязглуздзіцы. Нельга забываць, што ўсе гэтыя спэцыяльнасьці знаходзяцца ў жыцьці ва ўзаемадзейнасьці, усе яны непарыўна паміж сабою зьвязаны.

Партыя патрабуе канкрэтнага падыходу, яснай мэтаімкнёнасьці ў тэарытычнай рабоце. Праводзячы барацьбу з разрывам паміж практыкай і тэорыяй, барацьбу на два фронты — з дзяляцтвам, вузкім практыцызмам — з аднаго боку, са схаластыкай, фармалізмам — з другога, партыя патрабуе ад тэарытычных кадраў паглыбленага вывучэньня маркса-ленінскай тэорыі і практыкі і цеснай увязкі практыкі з тэорыяй, увязкі тэарытычнай вучобы з усім вопытам і задачамі сацыялістычнага будаўніцтва.

Рыхтуючыся да ролі кіраўнікоў-выхаваўцаў, ІЧП'істы павінны саміх сябе выхоўваць. Будучы кіраўніком, выхаваўцам другіх, ты не гарантаваны ад таго, што сам ты можаш дапусьціць памылкі. Значыцца, ІЧП'істы павінны сыстэматычна займацца самакрытыкай. Трэба сказаць, што апошнія гады на нашым камуністычным навуковым фронце зьяўляюцца гадамі разгорнутай, паглыбленай самакрытыкі ўнутры нашых радоў.

На навуковым фронце быў выкрыт рад шкодных «сыстэм» і «сыстэмак», рад буйных палітычных і грубых прынцыповых памылак. Рубіншчына ў палітычнай эканоміцы, меншавіцтвуючы ідэалізм і мэханіцызм у філёзофіі, рад памылак у галіне права і дзяржавы і, нарэшце, розныя шкодныя «тэорыйкі» ў галіне літаратуры (пераверзеўшчына). Усюды меўся дробна-буржуазны ўплыў на гэтых тэарытычных франтох.

Можна проста сказаць, што громаншчына ў Дзяржпляне і рубіншчына ў эканамічнай навуцы зьвязаны паміж сабой. Адзін прабаваў перабытаць карты ў складаньні плянаў, а другі імкнуўся адцягнуць увагу нашых камуністаў-эканамістаў ад практыкі сацыялістычнага будаўніцтва, захапіць іх абстрактнымі спрэчкамі аб формулах знадворна нібы марксыцкіх, а па самой справе антымарксыцкіх, антыленінскіх.

Адрыў эканомікі ад палітыкі ёсьць найбольш характэрная рыса буржуазных тэарэтыкаў і іх сацыял-фашысцкіх лёкаяў.

Напрыклад, Каўцкі, даўно выкрыты, як вораг марксызму, у апошняй сваёй кніжцы «Матэрыялістычнае разуменьне гісторыі» (2-гі том, стар. 516), выданай, да рэчы сказаць, нашым выдавецтвам, агідна, без прадмовы, без крытыкі, — піша: «Як магчыма такое становішча, што дзьве ўзаемна процілеглыя клясы адначасова ўзмацняліся ня толькі абсалютна, але і адносна? Гэта нібы супярэчнасьць выражаецца тым, што гэтыя абедзьве клясы пастаянна ўзмацняюцца ў дзьвёх зусім розных галінах. Сілы капіталістаў бязупынна растуць у галіне эканомікі, а сілы пралетарыяту ў галіне палітыкі» (сьмех).

Троцкі ў прапаведзі гэтай буржуазнай тэорыі не адстае ад Каўцкага. У кніжцы «Перманентная революция», стар. 141, ён піша, што «краіна можа пасьпець» для дыктатуры пралетарыяту, зусім не пасьпеўшы ня толькі для самастойнага пабудаваньня сацыялізму, але і для шырокіх мер сацыялізацыі. Іншымі словамі, у палітыцы—пралетарыят, а ў эканоміцы — буржуазія. Вось як на глебе барацьбы з маркса-ленінскім адзінствам эканомікі і палітыкі атрымалася адзінства... поглядаў Каўцкага і Троцкага.

У гісторыі барацьбы нашай партыі з рознымі скажэньнямі, ухіламі, мы сустракаемся з падобнага роду спробамі разрыву эканомікі і палітыкі.

Вазьмеце эканомію. У чым тут яго памылкі? Праклоненьне перад стыхійнасьцю, праклоненьне перад самацёкам эканамічнага разьвіцьця, ігнараваньне палітычнай надбудовы, яе адваротнай узьдзейнасьці на эканоміку. Гэта было даўно. Але возьмем правы ўхіл. Тут яго памылкі — адмаўленьне рэвалюцыйнай, ператвараючай ролі пралетарскай дыктатуры. Стаўка на самацёк. Там — у эканамістаў, і тут —у правых у аснове разрыў палітыкі і эканомікі, процістаўленьне іх.

Вазьмеце, далей, дыскусію аб прафсаюзах і вы ўбачыце, што сутнасьць памылак працівьнікаў Леніна заключалася ў неразуменьні дыялектычнага адзінства эканомікі і палітыкі, або, як гаварыў Ленін, у «забываньні марксызму, якое выявілася тэарытычна ў няправільным азначэньні адносін палітыкі да эканомікі» (26 том, стар. 127).

Вось чаму мы павінны ў ІЧП і на ўсіх навуковых франтох больш празваць вучобу партыйнасьцю, навучыцца кіраваць па-новаму, умець у кожным тэарытычным тэзісе знайсьці дастасаваньне яго да вострых аспэктаў пытаньняў сёньняшняга дня, узьнімаць адзінства процілегласьцяй у рэчаіснасьці. А што значыць узьнімаць адзінства процілегласьцяй у перакладзе на звычайную нашу палітычную партыйную мову? Разумець адзінства процілегласьцяй у рэчаіснасьці г. зн. не баяцца труднасьцяй! Гэта значыць, не баяцца тых супярэчнасьцяй жыцьця, якія на нашым шляху ўзьнікаюць, а перамагаць іх з бальшавіцкай энэргіяй і настойлівасьцю. Гэта і азначае, «што нашы труднасьці зьяўляюцца такімі труднасьцямі, якія самі маюць у сабе магчымасьць іх перамаганьня. Гэта значыць, што адзначальная рыса нашых труднасьцяй заключаецца ў тым, што яны самі даюць нам базу для іх перамаганьня». (Сталін, паліт-справаздача ЦК на XVI зьезьдзе ЎсеКП(б). Трэба гэту магчымасьць ператварыць у рэчаіснасьць.

Трэба, мабілізуючы ўсе духоўныя сілы, волю да перамогі, дапамагчы гэтай аб'ектыўнай магчымасьці больш шпарка і лепш ператварыцца ў рэчаіснасьць. Трэба па-бальшавіцку падыходзіць да вучобы і змагчы ўзяць ад Гегеля, напрыклад, тое, што трэба для нас, для нашай барацьбы. Асабліва трэба па-бальшавіцку, па-ленінску падыйсьці да гісторыі мінулага, да гісторыі ўчарайшага дня і падыйсьці так, каб гісторыю гэтага ўчарайшага дня ўвязаць з генэральнай лініяй партыі, з тымі грандыёзнымі новымі задачамі, якія стаяць перад намі сёньня і якія будуць стаяць заўтра. У гэтым сутнасьць партыйнасьці ў вучобе, у гэтым сэнс марксыцка-ленінскага выхаваньня, за гэта трэба па-бальшавіцку змагацца.

У далейшым тав. Кагановіч падрабязна спыняецца на выкрытых тав. Сталіным шкоднейшых скажэньнях і грубейшых памылках у галіне гісторыі нашай бальшавіцкай партыі, што выявіліся ў артыкуле былога меншавіка Слуцкага ў часопісе «Пролетарская революция» і ў памылках трацкісцкага характару ў «Гісторыі ЎсеКП(б)» пад рэдакцыяй Яраслаўскага.

Выкрываючы манэўры трацкістаў, па-бальшавіцку змагацца за ленінізм, за генэральную лінію партыі,—гаворыць далей тав. Кагановіч. Асаблівасьці цяперашняга этапу барацьбы за партыю, за ленінізм заключаюцца ў тым, што трацкізм разьбіт, правы ўхіл выкрыт, а генэральная лінія партыі перамагла па ўсёй лініі. Нашыя перамогі—гэта турбіна за турбінай, завод за заводам, рост прадукцыі прамысловасьці і сельскай гаспадаркі, бальшавіцкія тэмпы сацыялістычнага разьвіцьця. Адкрыта пад сьцягам трацкізму выступаць цяпер цяжка, мас не заваюеш, капіталу не нажывеш. Выступаць трэба пад іншымі сьцягамі, лёзунгамі, тэзісамі, фармулёўкамі. Апартунізм прабуе таму пралазіць зараз у нашы рады, прыкрываючыся, прымазваючыся, прыфарбоўваючыся, поўзаючы на жываце, прабуе праслізнуць у шчыліны і асабліва прабуе ўлезьці праз вароты гісторыі нашай партыі.

У чым сэнс «філёзофіі гісторыі» Слуцкіх, Альтэраў і інш. кантрабандыстаў? Мы, бязумоўна, маем тут простую ці ўскосную спробу трацкістаў і поўтрацкістаў зрабіць свой уплыў на вывучэньне гісторыі нашай партыі, спробу іх зрабіць свой уплыў на выхаваньне нашай партыйнай і камсамольскай моладзі. У гэтым палітычны сэнс усёй гэтай хітрай па форме, але грубай па сутнасьці гістарычнай мэханіцы, увесь гвоздь пытаньня.

Троцкі знаходзіцца па-за межамі нашай краіны. Тут у нас, у савецкай краіне, апаганены, забруджаны, разарваны ў шматкі рабочай клясай нашай краіны, зганьбаваны сьцяг Троцкага ня можа нікога на свой бок прыцягнуць і заваяваць. Трэба падыйсьці да мас з другога боку, пацішэньку, «легальнымі» мэтадамі, іншымі шляхамі. Трэба падыйсьці з фронту гісторыі партыі, гісторыі рабочага руху, скарыстоўваючы сьцяг люксэмбургіянства і любую іншую маску.

Як разважаюць пры гэтым сьцяганосцы трацкізму? «Ну, што-ж вы—бальшавікі, вы—чэкісты, вы заняты будаўніцтвам Магнітабуду, Дняпрабуду, новай Масквы, Кузнецкбуду, Бобрыкаў, вы заняты плянам і трактарамі, вас турбуе бульба, вугаль і г. д.,—ну, і займайцеся гэтай справай, а мы зоймемся гісторыяй, мы будзем падрыхтоўваць паступова, пацішэньку будзем поўзаць вужам, а там, дзе не дапаможа хітрасьць, прыкрыемся глупствам, скарыстаем гнілы лібэралізм некаторых бальшавікоў, але сваё папрабуем узяць, наляжам на выхаваньне моладзі, маючы на ўвазе па ўказцы свайго збанкрутаванага правадыра «далёкі прыцэл».

Вось чаму тав. Сталін рашуча падкрэсьліў небясьпеку гнілога лібэралізму да ўсіх і ўсякіх фальсыфікатараў гісторыі, у тым ліку—да трацкісцкіх фальсыфікатараў. Трэба ўдумацца ў факты. Слуцкі, бачыце, кандыдат партыі з 1930 г.—былы меншавік, атрымлівае магчымасьць чарніць ленінізм і рабіць паклёпы на Леніна са старонак нашай бальшавіцкай часопісі «Пролетарская революция». Перад ім адкрыты старонкі таксама і часопісі «Историка-марксиста».

Другі «гісторык»—Альтэр, выключаны з партыі трацкіст, атрымлівае магчымасьць выступаць у Камакадэміі, і, падумайце дзе, на фракцыі гісторыкаў-марксыстаў пры абгаварэньні артыкулу тав. Сталіна. А яму ветліва, лібэральнічаючы, адказваюць: «Тав. Альтэр, бачыце, ня мае рацыі, ён, бачыце, абараняе трацкісцкую кантрабанду, ён крышачку памыляецца, скажаючы факты». Але досыць разгледзець гісторыю гэтага чалавека, каб ведаць, што ён не кантрабандыст, а па сутнасьці ён самы сапраўдны кантрабандны трацкісцкі тавар (сьмех, воплескі).

Выключаны з партыі трацкіст, які атрымаў трыбуну на камфракцыі, выступае ў абарону люксэмбургіянства і заяўляе: «Люксэмбургіянства зьлілося з бальшавізмам». А яшчэ раней, у 1927 г., ён пісаў, што ў 1918 г. «люксэмбургіянства ператварылася ў бальшавізм». Альтэр падхапляе сьцяг люксэмбургіянства. Яно яму, трацкісту, зараз патрэбна, каб прыкрыцца ім, як маскай.

І ў кожнага бальшавіка адразу павінна ўзьнікнуць пытаньне—у чым справа? А справа ў тым, таварышы,—і ў гэтым новае сёньняшняга дня,—што трацкісты, сапраўдныя трацкісты, сарамлівыя, бляючыя, чырванеючыя, чарнеючыя ў простым і пераносным сэнсе гэтага слова, трацкісты ня могуць зараз выступаць пад апаганеным контр-рэвалюцыйным сьцягам Троцкага, які падхоплен цяпер самымі зьлейшымі ворагамі пралетарскай дыктатуры. А таму адкрытыя і скрытыя трацкісты падхапляюць новы сьцяг, сьцяг люксэмбургіянства, сьцяг Розы Люксэмбург, замучанай нямецкімі сацыял-дэмакратамі, каб злоўжываць ім у сваіх трацкісцкіх мэтах.

Для чаго? Для таго, каб пад гэтым сьцягам папрабаваць па-новаму паставіць пытаньні з трацкісцкай плятформы, папрабаваць занава рэвізаваць асновы марксызму-ленінізму. У новых умовах паставіць па-новаму старыя трацкісцкія пытаньні аб бальшавізьме, аб пераўзбраеньні, аб фракцыйнасьці і г. д. Сутыкаемся з такімі фактамі, калі людзі, якія стараюцца парваць з трацкісцкім мінулым, ня вызваліліся на справе ад мінулага груза. На фракцыі гісторыкаў-марксыстаў выступаў тав. Радэк. Паводле яго прамовы выходзіць, што Камінтэрн прыняў у свае рады тое, што было лепшага ў рабочым руху і што ў Камінтэрне нельга забываць усіх плыняў і раўчакоў, якія ўліліся ў бальшавіцкую партыю. Тав. Радэк павінен быў-бы ведаць, што прадстаўляе з сябе тэорыя «раўчакоў». Гэта-ж па сутнасьці ідэя жонівеньскага блёку. Там таксама хацелі мець розныя раўчачкі, каб іх потым аб'яднаць у адну раку, але нічога з гэтага ня выйшла, як вядома, раўчачкі выліліся ў розныя бакі. Трацкізм аказаўся дрэннай пасудзінай, дзіравай. Хаця ў нас зараз ірыгацыя пастаўлена вельмі высока, але ўсё-ж такі ў галіне палітыкі такая ірыгацыя непрыстасоўна. Тут тэорыя руцняў, мэханічнае злучэньне розных руцняў на выйсьце. Так, у бальшавіцкую партыю прышлі асобна лева-сацыял-дэмакратычныя элемэнты—гэта правільна. Але яны прышлі пасьля таго, як бальшавізм разьбіў іх забабоны, разьбіў іх няправільныя ўстаноўкі. А тав. Радэк, гаворачы аб Камінтэрне, забыў 21 умову. А ці-ж 21 умова ня была праведзена, ці-ж гэта ня была зброя барацьбы з усімі элемэнтамі, якія прабавалі яшчэ захаваць свае паасобныя раўчачкі і пазыцыі? Ці можна тут гаварыць аб злучэньні раўчачкоў? Ясна, што нельга. Тав. Радэк павінен зразумець, што тэорыя раўчачкоў падводзіць базу пад свабоду груповак, пад свабоду фракцыйнасьці. Калі ўлічыць «раўчачок», трэба-ж яму даць магчымасьць мець сваю «сьцяжку». Не, таварышы, наша партыя—гэта ня збор мутных раўчачкоў, а гэта такі магутны і маналітны паток, якога ня могуць спыніць ніякія раўчачкі, бо ён мае ўсе магчымасьці для таго, каб разьбіць усе перашкоды на сваім шляху (бурныя апладысмэнты).

Наша партыя згуртавана, як ніколі, вакол свайго ленінскага ЦК, яна адзіна ў барацьбе за ўмацненьне пралетарскай дыктатуры, за ўмацаваньне заваяваньняў сацыялістычнай рэвалюцыі. І калі ЦК нашай партыі карыстаецца выключным аўтарытэтам сярод рабочых і калгасных мас, калі наш кіраўнік, правадыр нашай партыі тав. Сталін (бурныя апладысмэнты) карыстаецца непадзельным падтрыманьнем і любоўю партыі, камсамолу, пераважнай большасьці рабочай клясы, калгасьнікаў, дык гэтым мы абавязаны таму, што наш ЦК бальшавікоў бязупынна, крок за крокам, бязьлітасна ва ўсіх галінах выкрываў усякія спробы скажэньняў генэральнай лініі нашай партыі, ператварэньня яе ў «раўчакі» і «раўчачкі», усялякія спробы адхіленьня ад асноўнага шляху нашага напрамку—вось посьпех перамогі сацыялізму ў нашай краіне і ва ўсім сьвеце (бурныя воплескі).

Таварышы, труднасьцяй у нас, у нашым будаўніцтве шмат, барацьба яшчэ ня скончана. Клясавая барацьба ў краіне працягваецца, яна ёсьць у розных кутках вёскі і гораду. Спробы буржуазных і дробна-буржуазных уплываў ёсьць ня толькі ў рабочай клясе праз кулакоў, і падкулачнікаў, якія пралазяць у яе рады, але яны ёсьць яшчэ і ў нашай партыі.

У дзень Х-цігадовага юбілею ІЧП кожны ІЧП'іст павінен сабе сказаць: я быў байцом за лінію партыі, я буду яшчэ больш моцным і стойкім байцом, я яшчэ больш зальюся з партыяй, згуртую другіх і ўпарта, настойліва буду працаваць над марксыцка-ленінскім выхаваньнем моладзі, над згуртаваньнем мільёнаў вакол ленінскага ЦК (бурныя воплескі).

Белгандаль замарожвае тавары на сотні тысяч рублёў

Бязьлітасны ўдар па дэзарганізатарах таваразвароту

Партыя і ўрад ня раз падкрэсьлівалі выключнае значэньне разгортваньня савецкага гандлю і паскарэньня таваразвароту ў адносінах паляпшэньня рабочага снабжэньня.

Як відаць, Белгандаль і яго зьвеньні ня лічаць для сябе абавязковым выконваць дырэктывы партыі і ўраду. Замест таго, каб хутчэй прасунуць тавары да спажыўца, Белгандаль замарожвае на сваіх складах тавары на сотні тысяч рублёў.

Вось факты:

Магазын № 3. З 30-га верасьня на складзе ляжыць 13 кіп мануфактуры на 7.000 руб., якая прызначана для снабжэньня рабочых Менску. Да гэтага часу Белгандаль ня даў магазыну паказаньняў на рэалізацыю мануфактуры. У гэтым-жа магазыне з 21-га лістапада ляжыць 37 кіп мануфактуры для стымуляваньня загатовак ільну, збожжа і г. д. Там-жа выяўлена абутку на 15.000 руб., прызначанага для ільназагатовак. Абутак ляжыць з 22-га кастрычніка і чакае пакуль бюракраты з Белгандлю дадуць разнарадку. Такі-ж малюнак і з гатовым адзеньнем. 6-га сьнежня ў магазын паступіла гатовага адзеньня на 12.000 руб. Гэта адзеньне ня пушчана ў продаж, таму што галаваццяпы з апарату Белгандлю разам з таварамі ня прыслалі рахунку. Між тым, у магазыне ў продажы няма ніводнага паліто.

7-га сьнежня ў магазын паступіла партыя галёш на 70.000 руб. Галёшы дагэтуль не паступілі ў продаж. Прычына тая-ж. Няма рахунку з Белгандлю.

Белгандаль паказвае і рад іншых абураючых прыкладаў махровага бюракратызму ў пытаньнях разгортваньня савецкага гандлю. У магазын, які не гандлюе дзіцячымі цацкамі, паслана на 12.000 руб. гэтых цацак. Апошнія валяюцца ў магазыне і на складзе з 1-га лістапада. Трэба адзначыць, што такім асартымэнтам Белгандаль наогул не гандлюе.

Магазын № 2. З 4-га сьнежня ляжыць тавару на 17.000 руб., прызначанага для спэцыялістаў. З першага сьнежня ляжыць цырата на 2.000 руб. 7-га сьнежня ў гэты-ж магазын паступіла 35 скрынак трыкатажу, які дагэтуль ня пушчан у продаж—няма рахунку.

Ня лічачыся з патрабаваньнямі магазынаў Белгандаль засылае гузікі, бясьпечныя брытвы, штучныя пэрлы, павялічваючы і без таго вялікія запасы маларкіх? малаліквідных тавараў.

Гандальфінпляну ў магазынах няма. Прэйскуранты складзены вельмі нядбайна. Паказаныя ў прэйскуранце цэны не адпавядаюць продажным цэнам.

Толькі ў выніку ігнараваньня гаспадарчага разрахунку, адсутнасьці барацьбы за разгортваньне савецкага гандлю, няздольнасьці канчаткова ліквідаваць мэтады мэханічнага разьмеркаваньня тавараў могуць мець месца падобныя зьявішчы.

Трэба нанесьці руйнуючы ўдар па канкрэтных вінаватых у замарожваньні таваразвароту і дэзарганізацыі рабочага снабжэньня.

Мы патрабуем ад органаў пракуратуры неадкладна расьсьледаваць гэту справу і прыцягнуць вінаватых работнікаў Белгандлю да суровай адказнасьці.

Брыгада Наркамфіну СССР:
ДЗЕГЦЯРОЎ, СЬМІРНОЎ, САРАТАЎКІН.

Партнарада па пытаньнях мастацтва

(Дзеньнік)

Т. т. Шамшур і Клімковіч у сваіх дакладах падкрэсьлілі вялізарнае значэньне самадзейнага мастацтва і яго вышэйшай формы—ТРАМ'у ў будаўніцтве пралетарскага мастацтва, у набліжэньні тэатру да шырокіх мас рабочых і працоўнага сялянства.

ТРАМ'аўскі рух нарадзіўся ў сыстэме камсамолу. Самы факт існаваньня чатырох ТРАМ'аў і 5 ТРАМ'ядраў у БССР гаворыць аб вялізарным руху рабочай моладзі да барацьбы за сацыялістычную культуру, за набліжэньне мастацтва да рабочага-глядача.

Тав. Шамшур, адзначаючы вялізарныя посьпехі ТРАМ'аўскага руху, уключэньне ТРАМ'аў у непасрэдную практычную работу па выкананьні дырэктыў партыі на важнейшых вучастках сацыялістычнага будаўніцтва (работа ў часе веснавой пасеўнай кампаніі, на вытворчасьці і г. д.), рэзка крытыкуе памылкі, якія мелі месца амаль ва ўсіх ТРАМ'ах БССР.

У ТРАМ'ах,—гаворыць тав. Шамшур,—былі ўстаноўкі на адмаўленьне ад крытычнага скарыстаньня вопыту мінулага, спадчыны буржуазнай культуры. Нават у лепшых пастаноўках ТРАМ'у—«Чырвоны штандарт», «Трывога», «Франты» былі дапушчаны грубыя фармалістычныя і мэханістычныя памылкі.

Гэтым памылкам зараз абвешчана бязьлітасная барацьба. Калектывы ТРАМ'аў змагаюцца за мэтад дыялектычнага матэрыялізму, аўладаюць марксыцка-ленінскай тэорыяй.

***

З вялікай увагай нарада заслухала даклад тав. **Гаўрыленкі** аб выяўленчым мастацтве ў БССР. Па дакладу разгарнуліся шырокія спрэчкі.

***

На ранішнім пасяджэньні 10-га сьнежня выступіў сакратар БелФАСП тав. **Сенькевіч.** Тав. Сенькевіч у сваім выступленьні закрануў пытаньні падрыхтоўкі тэатральных кадраў, барацьбы за мэтад дыялектычнага матэрыялізму ў мастацтве.

— Перад намі ва ўсю шырыню,—гаворыць тав. Сенькевіч,—стаіць задача стварэньня новых кадраў у галіне мастацтва. Але мы вымушаны адзначыць, што гэта задача зусім слаба выконваецца. Ні адзін з нашых інстытутаў пытаньнем падрыхтоўкі мастацкіх кадраў не займаецца.

***

На ранішнім пасяджэньні 11-га сьнежня нарада заслухала даклады т.т. **Казанова і Гідгарца** па пытаньнях музыкі.

Усё вячэрняе пасяджэньне 11-га сьнежня было прысьвечана спрэчкам па дакладу тав. Гаўрыленкі аб выяўленчым мастацтве і па дакладах т.т. Казакова і Гідгарца.

На ранішнім пасяджэньні 12-га сьнежня заслуханы даклады т.т. **Раманчука і Галкіна** аб выніках і асноўных задачах разьвіцьця кіно ў БССР.

ПАРТЫЙНАЕ БУДАЎНІЦТВА

ВЫНІКІ СПРАВАЗДАЧНА-ПЕРАВЫБАРЧАЙ КАМПАНІІ ВЫТВОРЧЫХ ПАРТ'ЯЧЭЕК

АЦЭНЬВАЦЬ ПА КАНКРЭТНЫХ ПАКАЗАЛЬНІКАХ РЭАЛІЗАЦЫІ ШАСЬЦІ СТАЛІНСКІХ УМОЎ

У авангард барацьбы за якасьць

Папярэднія вынікі справаздачна-перавыбарчай кампаніі вытворчых парт'ячэек сьведчаць аб пэўным пераломе на многіх прадпрыемствах у справе выкананьня прамфінпляну. Колькасныя і ў некаторай ступені якасныя паказальнікі лістападаўскай праграмы ўзьняты ўверх.

Наколькі магутным мабілізуючым фактарам барацьбы за новыя вытворчыя перамогі зьявілася перавыбарчая кампанія, паказваюць факты работы раду прадпрыемстваў Віцебшчыны. Рабочыя лесазаводу 13 узьнялі прадукцыйнасьць працы на 40 проц., прамфінплян за лістапад выканан на 104 проц. На заводзе «Камінтэрн» замест ранейшай месячнай работы па выкананьні заказаў ільназаводаў такая работа выканана на працягу шасьці дзён. Некаторыя цэхі, істужкі, шматлікія брыгады на прадпрыемствах («Сьцяг індустрыялізацыі», фабрыка імя Клары Цэткін сыстэматычна перавыконваюць сваё вытворчае заданьне.

Гэтыя факты яшчэ лішні раз доказваюць наяўнасьць усіх магчымасьцяй для пасьпяховага выкананьня вытворчай праграмы. Трэба толькі самая бязьлітасная барацьба супроць правых і «левых» апартуністаў, якія імкнуцца зрываць работу прамысловасьці.

Правільная арганізацыя працы на вытворчасьці, перабудова работы гаспадарчых, прафсаюзных і партыйных арганізацый на аснове поўнай рэалізацыі шасьці ўмоў тав. Сталіна—зарука вытворчых посьпехаў ня толькі па колькасных паказальніках, а і па паляпшэньні якасьці прадукцыі.

Ні ў якім разе нельга здавальняцца толькі аднымі колькаснымі паказальнікамі пры наяўнасьці дрэннай якасьці прадукцыі. Дрэнная якасьць прадукцыі, якая мае месца на многіх прадпрыемствах БССР, нецярпіма для сацыялістычнай прамысловасьці. Таму барацьба за якасныя паказальнікі павінна быць пастаўлена буйнейшай стрыжнявой задачай у далейшай рабоце вытворчых парткалектываў, прафсаюзных арганізацый і гаспадарнікаў.

У сьвятле гэтай задачы вельмі важнае значэньне набываюць павышэньне тэхнічнага кантролю, рацыяналізатарская работа, укараненьне гаспадарчага разрахунку і паляпшэньне работы парт'ячэек і калектываў па кіраўніцтве ходам сацспаборніцтва і ўдарніцтва. Камуністы на вытворчасьці павінны паказаць уласным прыкладам узоры бальшавіцкай барацьбы за высокія якасныя паказальнікі прадукцыі і гэтым самым павысіць сваю вядучую ролю ў барацьбе за выкананьне гэтай важнейшай задачы.

Мабілізацыяй рабочых мас на барацьбу з бракам, разьвіцьцём грамадзкасьці па ўзьняцьці на вышэйшую ступень рацыяналізатарскай работы, барацьбой са ілжэўдарніцтвам забясьпечым сыстэматычнае зьніжэньне сабекошту прадукцыі, сацыялістычнае накапленьне ў прамысловасьці, што зьяўляецца неабходнай умовай для далейшага разьвіцьця бальшавіцкімі тэмпамі сацыялістычнай прамысловасьці.

Замест канкрэтнасьці—развaжаньні „паогул"

Партячэйка паккамбіната цэху бабруйскай шпалернай фабрыкі налічвае ў сваім складзе 44 чалавекі. [illegible]

Аднак, ячэйка не справілася з пастаўленымі перад ёю задачамі. [illegible]

[illegible]

Прычынай такога адставаньня гэтага цэху зьяўляецца тое, што парт'ячэйка не перабудавала сваёй работы ў адпаведнасьці з новымі ўмовамі. Указаньні тав. Сталіна ня толькі не праведзены ў жыцьцё, а нават не папулярызаваны сярод мас.

У кастрычніку месяцы бюро ячэйкі ставіла на сваім пасяджэньні пытаньне аб ліквідацыі абязьлічкі і ўраўнілаўкі і ўвядзеньні гаспадарчага разрахунку. Але нічога канкрэтнага ў гэтым кірунку не праведзена. [illegible]

Кіраўніцтва работай цэхкому з боку парт'ячэйкі таксама носіць фармальны характар. [illegible] прапанавала «ў трохдзенны тэрмін наладзіць работу».

Партыйная ячэйка павінна напружыць усе свае сілы, каб зараз пасьля перавыбараў бюро ліквідаваць гэтыя асноўныя недахопы ў рабоце.

Ленскі.

Мэтадам бальшавіцкай самакрытыкі

Перавыбары бюро партыйных калектываў на большасьці прадпрыемстваў Віцебску ўжо скончаны. [illegible] мас на далейшую барацьбу за выкананьне вытворчай праграмы, за паляпшэньне якасьці прадукцыі.

На большасьці прадпрыемстваў перавыбары праходзілі пры актыўным удзеле беспартыйных мас. [illegible] бальшавіцкай самакрытыкі. [illegible]

Вялікая ўвага [illegible] і ўдарніцтва. [illegible]

[illegible] Фабрыка «Сьцяг індустрыялізацыі» прамфінплян за 2 дэкады выканала на 99,4 проц. 8-я камсамольская істужка сыстэматычна перавыконвае заданьне. [illegible] фабрыкі імя Клары Цэткін [illegible] на 101 проц.

Побач з гэтым неабходна адзначыць, што многія партыйныя калектывы [illegible]

Перавыбарная кампанія ўнесла значны пералом у перабудову партыйнай работы ў адпаведнасьці з задачамі [illegible]

Адным з паказальнікаў росту актыўнасьці рабочых мас зьяўляецца [illegible] 278 [illegible] 216 [illegible] 244 [illegible] імя Клары Цэткін з 158 — 128 [illegible]

За час перавыбарнай кампаніі арганізавана толькі на 8 прадпрыемствах 57 гаспадарча-разрахунковых брыгад, [illegible]

[illegible] Гэта перамога камінтэрнаўцаў зьяўляецца вынікам правільнай арганізацыі работы, шырокага разгортваньня сацспаборніцтва і ўдарніцтва.

Значныя посьпехі дасягнуты парт-[illegible]

Ар. Зар.

Перавыбары у камінтэрнаўцаў

Бюро партыйнага калектыву зав. «Камінтэрн» (Віцебск) [illegible]

[illegible] асаблівую ўвагу. Бюро парткалектыву павінна забясьпечыць бесьперабойную і добраякасную работу школ і гурткоў партыйнай асьветы.

З.

В рба, Я. Красоўскі

З усёй энэргіяй--за вывазку дроў!

Значэньне лесараспрацовак у народнай гаспадарцы БССР вялізарнае, бо побач з задаваленьнем будаўніцтва лесаматар'яламі і выкананьнем экспартных заданьняў дровы адыгрываюць пакуль што ў апалавым балянсе рашаючую ролю. Гэта абавязвае леспрамгасы, раённыя партыйныя і савецкія арганізацыі поўнасьцю выканаць плянавыя заданьні.

Між тым пляны забесьпячэньня дрывамі гарадоў, транспарту і прамысловасьці БССР, асабліва Менску і Віцебску, выконваюцца вельмі нездавальняюча, што прывяло да раду пеработаў у рабоце прамысловасьці.

Такое становішча ня можа быць вытлумачана ніякімі «аб'ектыўнымі» прычынамі. У адных толькі леспрамгасах, прымацаваных да Менску і Віцебску, знаходзіцца больш 1.000.000 раўмэтраў загатоўленых дроў, г. зн. такая маса дроў, якая можа забясьпечыць поўнасьцю ўсе патрэбы гарадоў і прамысловасьці БССР на зімовы час. Прычым большасьць дроў сканцэнтравана ў некалькіх леспрамгасах на недалёкай адлегласьці ад чыгункі. У адных толькі Рэчыцы, Глуску, Асіповічах і Бабруйску знаходзіцца 550.000 раўмэтраў дроў на адлегласьці 6-10 клм. ад чыгункі.

Ня гледзячы на такія спрыяючыя ўмовы, пераважная большасьць леспрамгасаў з задачай вывазкі дроў ня справілася. На 1-XII квартальнае заданьне па вывазцы дроў па БССР выканана толькі ў разьмеры 9,5 проц. Рашаючыя дрывяныя раёны вывезьлі: Рэчыца—5,5 проц., Асіповічы—10,1 проц.

Чым-жа тлумачыцца такое становішча?

Карэньні гэтага адставаньня былі з усёй паўнатой выкрыты ЦКК-РСІ пры апошніх праверках арганізацыі працы на лесараспрацоўках і ходу вывазкі ў Рэчыцкім і Глускім леспрамгасах. Матар'ялы ЦКК-РСІ сьведчаць аб тым, што на лесараспрацоўках фактычна ня прыступлена да рэалізацыі шасьці ўмоў тав Сталіна.

Рашаючым зьвяном лесараспрацовак і вывазкі зьяўляецца арганізаваны набор пастаяннай і сэзоннай рабочай сілы. Паасобныя зьвеньні апарату леспрамгасу, засьмечанага клясава-чужымі і апартуністычнымі элемэнтамі, з надзвычайнай сілай трымаюцца за старыя формы набору рабсілы, арыентуюцца на самацёчны прыток рабгужсілы ў лес. Характэрна тое, што апартуністы з апарату леспрамгасу перайшлі ад адкрытых форм ігнараваньня, да замаскаванага зрыву дырэктывы т. Сталіна аб арганізаваным наборы рабсілы. Апартуністычныя элемэнты абмежавалі задачу арганізаванага набору рабсілы фармальным заключэньнем дагавору з калгасам, нічога ня робячы, каб гэты дагавор зрабіць дзейсным, каб увязаць заключэньне дагавору з шырокай масавай работай аб народна-гаспадарчым значэньні лесараспрацовак, каб выкананьне дагавору паставіць пад кантроль пралетарскай грамадзкасьці. У выніку на 20-га лістапада з завербаваных па дагаворах з калгасамі 27.732 лесарубаў прапавала толькі 3.945 і з 25.089 возчыкаў толькі 926. Бязумоўна, што значную ролю ў невыкананьні дагавораў адыграла сupraціўленьне адыходніцтву з боку паасобных праўленьняў калгасаў (Рэчыцкі, Барысаўскі раёны, калгас «Жартай» і г. д.). Бясспрэчна і тое, што на невыкананьне дагавораў калгасамі мела значны ўплыў няўменьне леспрамгасаў, лясной кааперацыі і грамадзкіх арганізацый вырашыць другую ўмову т. Сталіна аб паляпшэньні бытавога абслугоўваньня рабочых.

Значная частка леспрамгасаў праяўляе абывакія адносіны да аднаасобніка, які ў агульным балянсе рабсілы адыгрывае ўсё яшчэ значную ролю. Недаацэнкай гэтай ролі аднаасобніка тлумачыцца слабая работа леспрамгасаў па даведзеньні пляну да сельсаветаў, да бядняцка-серадняцкіх гаспадарак, па заключэньні індывідуальных дагавораў з аднаасобнікамі. Зусім нецярпімай павінна быць прызнана праваапартуністычная практыка вялоўнага даведзеньня цьвёрдых заданьняў да кулацка-заможнай гаспадаркі і адсутнасьці жорсткага кантролю за іх выкананьнем (Рэчыца, Барысаў і г. д.).

На месцах амаль ніякай увагі не аддаецца рэалізацыі ўмоў т. Сталіна аб ліквідацыі ўраўнілаўкі і арганізацыі працы. Плянавае заданьне не даводзіцца да нізавога вытворчага зьвяна, да лесаруба і возчыка. Брыгадны мэтад вельмі слаба ўкараняецца—замест ахопу брыгадамі 75 проц. рабочых, як гэта вызначана пастановай ЦК КП(б)Б ад 16-X 31 г.—толькі 10 проц. рабочых прымаюць удзел у брыгадах. Нормы выпрацоўкі і расцэнкі не дыфэрэнцыяваны. Найбольш грубым праяўленьнем прынцыпу ўраўнілаўкі зьяўляецца аплата працы возчыка. Селянін-возчык з канём атрымлівае меншую зарплату, чым лесаруб (дзенны заработак лесаруба 3 р. 68 к., а возчыка з канём 2 р. 50 к.—3 р.).

Дырэктыва ЦКК-РСІ аб ліквідацыі інстытуту дзесятнікаў і вылучэньні начальнікаў нізавых вытворчых зьвеньняў выканана Лесбелам фармальна. Назвы—«дзесятнік»—ужо няма, але застаўся той-жа бяспраўны адміністрацыйна-тэхнічны работнік, які ня прымае ўдзелу ў вырашэньні пытаньняў лесараспрацовак—арганізаваным наборы рабгужсілы, арганізацыі працы па-новаму.

Такое становішча выцякае, па-першае, з таго, што рад гаспадарнікаў з лясных арганізацый не ўзяліся па-бальшавіцку за стварэньне сваіх уласных пралетарскіх і калгасных вытворча-тэхнічных кадраў для лесараспрацовак і, па-другое, з таго, што «лявацкія» элемэнты з лясного апарату пад ацэнку «стары лясны чыноўнік» зусім беспадстаўна падводзяць часта большасьць старых спэцыялістаў-лясьнікоў, забыўшы словы т. Сталіна, што «было-б бязглуздзіцай разглядаць цяпер амаль ня кожнага спэцыяліста і інжынэра старой школы, як нязлоўленага злачынца і шкодніка».

Сучаснае кіраўніцтва Лесбелу намеціла сумесна з Наркампрацы рад мер па паляпшэньні работы на лесараспрацоўках, але-ж актыўнай барацьбы за іх ажыцьцяўленьне няма яшчэ.

Слабым месцам у кіраўніцтве цэнтральнага апарату леспрамгасамі зьяўляецца ўраўнальны прынцып кіраўніцтва ў адносінах да ўсіх леспрамгасаў: на вядучых леспрамгасах—Рэчыца, Асіпавічы, Глуск і г. д. несканцэнтравана асноўная ўвага, што прывяло да паяўнасьці ў пляніраваньні элемэнтаў мэханічнага падыходу.

Перабудова работы ў лесе па-новаму ня вычэрпваецца толькі тымі мерапрыемствамі, аб якіх гаварылася вышэй. Мэханізацыя лесараспрацовак (што заслугоўвае спэцыяльнага асьвятленьня) зьяўляецца таксама важнейшай задачай рэканструкцыі лясной прамысловасьці.

Маторная піла, шпала-тонтарэзка, трактарная вывазка, чыгуначныя і лежнявыя шляхі і інш. тэхнічна больш перадавыя сродкі мэханізацыі павінны паступова выцесьніць пілу, сякеру і каня. Але-ж, прыступаючы па-баявому да вырашэньня праблемы мэханізацыі, мы ні ў якім разе не павінны забыць, што сёньня яшчэ рашаючую ролю на лесараспрацоўках адыгрываюць сякера, піла і конь. Сумяшчэньне задачы мэханізацыі з улікам канкрэтнай сучаснай абстаноўкі на лесараспрацоўках павінна быць пакладзена ў аснову ўсёй перабудовы работы ў лесе як у адносінах арганізацыі працы, так і пастаноўкі партыйна-масавай работы, культурна-бытавога абслугоўваньня рабочых.

Наша баявая задача—сіламі лясного апарату, партыйных і савецкіх арганізацый забясьпечыць бальшавіцкую перабудову работы ў лесе на падставе ажыцьцяўленьня шасьці ўмоў тав. Сталіна.

* *

Гэтымі днямі прэзыдыум ЦКК КП(б)Б па дакладах рэчыцкага і глускага партыйнага і савецкага кіраўніцтва прыняў пастанову аб ходзе вывазкі дроў для пралетарскіх цэнтраў. У гэтай пастанове адзначана, што «прычынамі глыбокага прарыву ў выкананьні пляну вывазкі дроў зьяўляецца грубая недаацэнка раённымі арганізацыямі народна-гаспадарчай важнасьці загатовак і асабліва вывазкі дроў».

Чым-жа, калі ня грубай недаацэнкай, якая мяжуе з апартунізмам, можна кваліфікаваць выкананьне Рэчыцай—дрывяным Данбасам БССР—толькі 2,8 проц. пляну адгрузкі дроў у Віцебск?

Мы ставім пытаньне перад Рэчыцкім райкомам партыі: чаму да канца лістапада вывазка дроў не карысталася ніякай увагай, чаму ня быў правераны ўдзел калгасаў і сельсаветаў у вывазцы? Чаму гэта рэчыцкія таварышы з такім алімпійскім спакоем і далёка небальшавіцкай цярпімасьцю на працягу доўгага часу адносіліся да правалаў адгрузкі дроў у пралетарскія цэнтры?

Пастанова прэзыдыуму ЦКК КП(б)Б павінна паслужыць сур'ёзным папярэджаньнем для Рэчыцкай і Глускай партыйных арганізацый. І ня толькі для іх. Раённыя арганізацыі, леспрамгасы павінны з усёй бальшавіцкай рашучасьцю і энэргіяй узяцца за вывазку дроў, за перабудову работы ў лесе ПА-НОВАМУ, як за адну з самых баявых задач КП(б)Б!

С. ДЫНАМАЎ

За паварот у крытыцы*)

Ліст тав. Сталіна «Аб некаторых пытаньнях гісторыі бальшавізму» ставіць перад усім фронтам тэорыі рад гістарычна-паваротных задач. Тэарэтычны фронт пад кіраўніцтвам партыі, зрабіў паварот пасьля выступленьня тав. Сталіна на канфэрэнцыі аграрнікаў-марксыстаў у 1929 г. Была разгорнута шырокая барацьба супроць меншавіка Рубіна, актыўнага ўдзельніка контр-рэвалюцыйнага «Саюзнага Бюро» меншавікоў.

Меншавік Рубін адкідаў клясавы зьмест вытворчых адносін, ён зводзіў іх да чыста тэхнічных, ён ператвараў марксызм у пустую догму, тым самым разбройваючы пралетарыят. Была разгорнута барацьба з меншавіцкай канцэпцыяй праф. Пераверзева. Пераверзеў, маскуючыся пад «марксыста», сьцьвярджаў, што палітыка нічога ня можа стварыць у літаратуры, а літаратура ні на што ня можа ўплываць.

Пераверзеў адмаўляў пралетарскую літаратуру, ён па-меншавіцку акрэсьліваў партыйнасьць у мастацтве. Была праведзена дыскусія ў галіне пэдагогікі, у працэсе якой былі выкрыты рад меншавіцкіх і трацкісцкіх установак у галіне пэдагогікі (Пінкевіч і інш.). Была праведзена барацьба з бухарынскай тэорыяй «арганізаванага» капіталізму, дыскусія па Заходняй гісторыі выкрыла антыленінскія тэорыі імпэрыялізму і рад памылак, зробленых гісторыкамі-камуністамі, якія праводзілі ў асноўным правільную лінію (Лукін і інш.).

Была шырока раскрытыкавана сыстэма меншавіцтвуючага ідэалізму Дэборына і яго школы (Караў, Стэн і інш.). Апрача барацьбы з пераверзеўшчынай у галіне літаратуры была праведзена барацьба з «літфронтам», сугучным права-«лявацкаму» блёку Сырцова-Ламінадзэ.

Ліст тав. Сталіна ставіць рад новых задач. Асноўная задача — гэта рашучая барацьба з яўным і замаскаваным апартунізмам і з перадавым атрадам контр-рэвалюцыйнай буржуазіі — з трацкізмам. У сьвятле ліста тав. Сталіна трэба вырашаць і пытаньні барацьбы з апартунізмам і трацкізмам у літаратуры. Трэба навучыцца браць апартунізм і трацкізм у сувязі з усёй палітыкай і практыкай міжнароднага меншавізму, трэба выкрываць іх сувязь з палітыкай і практыкай II Інтэрнацыяналу.

Тэарытычнай базай міжнароднага апартунізму ў пытаньнях культуры зьяўляецца сьцьвярджэньне Каўцкага, што пралетарыят ва ўмовах капіталізму павінен быць толькі спажыўцом буржуазнай культуры, што сам ён нічога ў культуры стварыць ня можа. Меншавік Патрэсаў выступіў у 1913 годзе ў меншавіцкай часопісі «Наша Заря» з артыкулам: «О литературе без жизни и жизни без литературы», у якім разьвівае гэтыя палажэньні Каўцкага.

Пралетарыят, па думцы Патрэсава, увесь свой час аддае клясавай барацьбе, яго інтэлігенцыя поўнасьцю захоплена партыйнымі і прафэсыянальнымі справамі, дзе ўжо ёй займацца такім «бязьдзельлем», як мастацтва. Мастацтва, па Патрэсаву, нічога супольнага ня мае, значыць, ні з палітыкай, ні з клясавай барацьбой, яно—«бязьдзельле».

Другі меншавік Чэраванін, «палемізуючы» з Патрэсавым у той-жа часопісі, сьцьвярджае, як і Патрэсаў, што мастацтва — гэта галіна пачуцьця, а ня мысьлі. Меншавіцкі філёзоф Юшкевіч сьцьвярджаў таксама, што навука і філёзофія—гэта «идеология разума», а мастацтва—гэта «идеология ума».

Ной Жорданія—грузінскі меншавік—пісаў у 1915 годзе, што мастацтва ня можа ўмясьціцца ў якой-небудзь партыі або групе. Апартуністы з II Інтэрнацыяналу сьцьвярджаюць, значыць, што мастацтва выключаецца з галіны розуму, што яно мае справу толькі з пачуцьцямі, што яно ня ёсьць ідэалёгія, што яно ня можа быць зброяй у клясавай барацьбе.

Апартуністы з II Інтэрнацыяналу адбіралі ў рабочай клясы права на сваю палітыку ў галіне літаратуры і мастацтва, яны аддавалі рабочую клясу ў поўнае падняволеньне буржуазнай культуры.

Гэта асабліва ярка выкрываецца, калі мы возьмем адносіны апартуністаў з II Інтэрнацыяналу да творчасьці Горкага. Ленін называў Горкага буйнейшым пралетарскім пісьменьнікам.

Творчасьць Горкага паказвае, што рабочая кляса нават ва ўмовах капіталізму можа ствараць сваю літаратуру, прычым нават такую літаратуру, узровень якой вельмі вялікі, бо Горкі зьяўляецца сусьветным пісьменьнікам і месца яго ў сусьветнай літаратуры—вялізарнае. Меншавік Невядомскі пісаў у 1911 годзе, што Горкі—гэта мастак «дэмакратычнай інтэлігенцыі», таксама, як Верасаеў, Андрэеў і Чахаў. Невядомскі сьцьвярджае, што Горкі ня выказвае інтарэсаў якой-небудзь партыі або клясавай групы, ён, па Невядомскаму, служыў усім партыям і клясам.

Гэты вялізарнейшы паклёп на Горкага паўтараецца пасьля рэвалюцыі меншавіком Пераверзевым, які абвінавачвае Горкага песьняром мяшчанства. Трацкісты падхапляюць гэты меншавіцкі падыход да Горкага. Гарбачоў у сваёй кнізе аб расійскай літаратуры піша, што «Горкі — чалавек, ня зьвязаны з пралетарыятам, цесна зьвязаны з буржуазнай інтэлігенцыяй». За ім паўтарае ў 1931 годзе Лялевіч у сваёй кніжцы «Паэзія рэвалюцыйных разначынцаў», сьцьвярджаючы, што Горкі зьяўляецца мастаком «дэмакратычнай інтэлігенцыі».

Так, трацкізм поўнасьцю супадае з меншавізмам у сваіх адносінах да Горкага. Так, маскуючыся, выступаючы, быццам-бы, па прыватнаму выпадку, трацкісты Лялевіч і Гарбачоў рэвізуюць ленінскую тэорыю культурнай рэвалюцыі, выступаюць супроць ленінскіх ацэнак Горкага.

Характэрна, што сацыял-фашысты іменна таксама падыходзяць да Горкага. Так, нейкі Офэнбэрг у 1928 годзе пісаў у «Форвэртс», што Горкі любіць усіх, што яго галоўная рыса—гэта «вялікая ўсялюбоў». Брубі Іаганзон у тым-жа годзе пісаў у «Сацыял-дэмакратычнай хроніцы» (Капэнгаген), што Горкі верыць у народ наогул, што мэтаю яго творчасьці зьяўляецца нейкая па-за клясавая «універсальная ісьціна».

Троцкі зьяўляецца і ў пытаньнях культуры прадстаўніком II Інтэрнацыяналу. Ён адмаўляе за рабочай клясай права на пралетарскую культуру, ён зводзіць культурную рэвалюцыю да простага культурніцтва (любіць чыстату і г. д.). З пункту погляду Троцкага мастацтва пляцецца ззаду жыцьця, ня ўзьдзейнічае на яго, з яго пункту погляду «мэтады марксызму—ня мэтады мастацтва».

Ліст тав. Сталіна патрабуе ад усяго фронту тэорыі ўзмацненьня барацьбы з апартунізмам і трацкізмам. Трэба выкрыць яўны і замаскаваны трацкізм і апартунізм у літаратуры, трэба ўскрыць апартуністычныя і трацкісцкія карэньні памылак у галіне тэорыі. Носьбіты трацкісцкай кантрабанды ў літаратуры не разбройваюцца, іх устаноўкі накіраваны супроць «кроўных інтарэсаў бальшавізму».

Актыўны ўдзельнік «літфронту», «печальный» «правадыр» «левай» апазыцыі ў РАПП—Гарбачоў высунуў цэлы рад трацкісцкіх палажэньняў. У сваёй кнізе аб сучаснай расійскай літаратуры Гарбачоў высоўвае трацкісцкую тэорыю аб тым, што ў эпоху рэканструкцыі мы будзем мець патуханьне крывой росту індустрыі. Ён высоўвае трацкісцкае палажэньне аб тым, што сялянства зьяўляецца антысацыялістычнай клясай. Лялевіч у сваёй апошняй кніжцы сьцьвярджае, што Гарбачоў правільна разумее ленінскую тэорыю рускага гістарычнага працэсу, у той час, як Гарбачоў рэвізуе ленінізм і стаіць на меншавіцкім пункце погляду (пазаклясавае паходжаньне самаўладзтва і г. д.).

Лялевіч і сам у ацэнцы народніцтва выходзіць з пазыцый Плеханава-рэвізіяніста, а не з пазыцый Леніна. Вучань Гарбачова Майзель у 1931 г. у «Кратком очерке современной литературы» выступае з трацкісцкім палажэньнем аб тым, што Кастрычніцкая рэвалюцыя мела сваёй мэтай дарабіць буржуазна-дэмакратычную рэвалюцыю. Ён не разумее, што кастрычніцкая, сацыялістычная рэвалюцыя мімаходам вырашала гэту задачу.

Трацкізм ня можа выступіць яўна перад рабочай клясай. Трацкізм маскуецца. Трацкізм адыходзіць у галіну гісторыі, каб праз скажэньне гісторыі бальшавізму змагацца з палітыкай партыі. Трэба сарваць гэтыя маскі!

Марксысцка-ленінская крытыка не павярнулася яшчэ ў неабходнай ступені да выкананьня ўказаньняў тав. Сталіна. Трацкізм у літаратуры часта ня ўскрываецца своечасова і з неабходнай партыйнай рашучасьцю. У сьвятле ліста тав. Сталіна трэба паставіць пытаньне аб палітычнай сутнасьці «літфронту», трэба разгарнуць змаганьне з «літфронтаўшчынай» і ў мастацтве, дзе «літфронт» таксама меў і мае сваіх прыхільнікаў.

Задачай марксысцка-ленінскай крытыкі зьяўляецца перагляд літаратурнай спадчыны Плеханава ў сьвятле ленінскіх адносін да яго Плеханава нельга выкідваць у цэлым, але трэба крытычна перапрацоўваць ім напісанае. Плеханаў і ў галіне літаратуры знаходзіўся пад уплывам эстэтыкі Канта, асноўнае палажэньне якой, гэта—мастацтва ёсьць гульня, мастацтва—тым вышэй, чым менш у ім сувязяй з рэчаіснасьцю, чым яно больш адарвана ад жыцьця.

Знаходзячыся пад уплывам Канта, Плеханаў высоўвае, хаця і з радам агаворак, тэорыю мастацтва, як гульні. Ён сьцьвярджае, што галіна мастацтва—гэта сузіраньне. Плеханаў не разумеў ролі публіцыстыкі ў мастацтве, яна здавалася яму чымсьці чужым мастацтву.

Партыйнасьць мастацтва, — гэта асноўнае ленінскае палажэньне,—было зусім чужым Плеханаву, ён ня ставіў самой праблемы партыйнасьці мастацтва і крытыкі. Разуменьне формы і зьместу ў мастацтве ў Плеханава чыста мэханічнае, пытаньне аб іх адносінах ён зьвёў да пытаньня аб тым, што часам форма адстае ад зьместу, а часам, наадварот,—зьмест ад формы. «История русской общественной мысли» Плеханова—пабудавана на меншавіцкай канцэпцыі разьвіцьця расійскага гістарычнага працэсу.

Уплыў Плеханава вельмі моцна адчуваецца ў нашай крытыцы, у прыватнасьці, ён ёсьць і ў маіх работах. Дыскусія аб Пераверзеве прайшла ў значнай ступені на аснове плеханаўскіх палажэньняў. Тав. Шчукін адыграў пэўную ролю ў дыскусіі аб Пераверзеву.

Тав. Шчукін, аднак, змагаўся з Пераверзевым, не крытычна апіраючыся на Плеханава. У сваім заключным слове на дыскусіі ён заявіў, што небясьпечнай зьяўляецца сама пастаноўка пытаньня аб тым, што трэба ў гэтым змаганьні апірацца на Леніна. Тав. Шчукін ня толькі не процістаўляў Леніна Плеханаву, але ён лічыў немагчымым нават самую магчымасьць такой пастаноўкі. І гэтыя выказваньні тав. Шчукіна друкуюцца ў 1931 г. пад маркай крытычнай бібліятэкі «На литпосту» (зборнік «Против меньшевизма в литературоведении»).

У работах асобных таварышоў з кіраўніцтва РАПП ёсьць рад памылак, непасрэдна зьвязаных з уплывам Плеханава («Воскрешение из мертвых» Сутырына, «В литературных боях» Селіваноўскага, некаторыя работы Фадзеева). У тав. Аўэрбаха таксама выяўляюцца ўплывы Плеханава (напрыклад, яго пастаноўка пытаньня аб тым што мастацтва--гэта галіна пачуцьця). У работах т. т. Ю. Лібядзінскага і Афінагенава асабліва ярка праяўляецца ўплыў меншавіцтвуючага ідэалізму, у той час, як лінія меншавіцтвуючай дэбарыншчыны прадстаўлена Бяспалавым і Зоніным.

Трэба рашуча раскрытыкаваць працы Фрычэ, які няправільна трактаваў разьвіцьцё літаратуры на Захадзе ў эпоху імпэрыялізму, які скаваўся да багдалаўскай пастаноўкі пытаньня аб сутнасьці мастацтва (мастацтва, як арганізацыя жыцьця), які меў рад лефаўскіх памылак (напрыклад, што пры сацыялізме будзе толькі мастацтва рэчаў, мастацтва-ж у цэлым адамрэ).

Фрычэ няправільна трактаваў пытаньне аб грамадзка-эканамічнай фармацыі (напрыклад, тэорыя «стылю жыцьця», бяз уліку клясавага змаганьня). Трэба разгарнуць крытыку літаратурнай спадчыны Вароўскага. Тав. Сталін у сваім лісьце закранае і адносіны бальшавікоў да «левай» II Інтэрнацыяналу. І гэта частка ліста тав. Сталіна мае простыя адносіны да пытаньняў літаратуры. На аснове ўказаньня тав. Сталіна трэба разгарнуць крытыку работ Мэрынга і Розы Люксэмбург.

Ліст тав. Сталіна з усёй рашучасьцю ставіць перад крытыкай задачу змаганьня з праяўленьнямі «гнілога лібэралізму», калі дазваляюць дыскусаваць па пытаньнях, якія не зьяўляюцца дыскусыйнымі для бальшавізму калі дазваляюць клясаваму ворагу выступаць супроць лініі партыі.

Такім праяўленьнем «гнілога лібэралізму» зьяўляецца, напрыклад, выданьне «Фэдэрацыяй» кнігі Паліванава «За марксистское языкознание», у якой праводзіцца фашысцкая імпэрыялістычная тэорыя інда-эўрапэйскай лінгвістыкі і адкрыта абараняецца каленізатарская палітыка капіталізму, як палітыка, якая дапамагае вывучэньню моваў.

Праяўленьнем «гнілога лібэралізму» зьяўляецца выданьне «Акадэміяй» кнігі Вольконштэйна «Опыт современной эстетики», у якой апраўдваюцца з пункту погляду «эстэтыкі» геройствы контр-рэвалюцыянэраў. Кніга Вольконштэйна пераклікаецца з паслядамаўскай арыентацыяй на фашысцкі Захад, бо Вольконштэйн будуе сваю эстэтыку, выходзячы з эстэтыкі і мастацкай крытыкі Захаду наогул, абсалютна не гаворачы аб тым, што Захаду, як адзінага цэлага, няма, што на Захадзе адбываецца жорсткая клясавая барацьба. Праяўленьнем «гнілога лібэралізму» зьяўляецца і прадмова А. В. Луначарскага да гэтай кнігі Вольконштэйна.

Пралетарскі літаратурны рух на аснове ўказаньняў партыі прыступіў да рашучага павароту, да рашучага разгортваньня самакрытыкі, да разьвіцьця таварыскай абстаноўкі для творчых груповак, да выкараненьня групоўшчыны і сямейнасьці. Гэты паварот праходзіць са спазьненьнем. Кіраўніцтва РАПП, у прыватнасьці, не зразумела ўсяго вялікага сэнсу патрабаваньняў, прад'яўленых да яго партыяй і камсамолам, яно не перабудавалася своечасова, не разгарнула рашучай самакрытыкі, праявіла вузкацэхавы падыход да пралетарскага літаратурнага руху.

Апошні пазачарговы пленум РАПП прайшоў пад знакам разгортваньня самакрытыкі і пераадоленьня памылак таварышоў з кіраўніцтва РАПП. Пленум аддаў таксама вялікую ўвагу і пытаньням крытыкі, адзначыўшы памылкі таварышоў Дынамава, Аўэрбаха, Фадзеева, Селіваноўскага, Ярмілава, Афінагенава і інш.

Марксысцка-ленінская крытыка павінна на аснове ўказаньняў партыі, на аснове ліста тав. Сталіна, на аснове рашучага разгортваньня самакрытыкі прагледзець увесь фронт мастацтва, ускрыць у тэорыі і практыцы мастацтва і літаратуры варожыя ўплывы, выкрыць яўны і замаскаваны апартунізм і трацкізм, узмацніць барацьбу з ухілам у бок вялікадзяржаўнага шавінізму, як галоўнай небясьпекай на дадзеным этапе, з мясцовым шавінізмам і з нацдэмаўшчынай. Партыйная нарада пры ЦК КП(б)Б па пытаньнях мастацтва адыгрывае вялікую ролю ў выкананьні гэтых задач.

*) Перапрацаваная аўтарам стэнаграма прамовы на партнарадзе па пытаньнях мастацтва пры ЦК КП(б)Б.

ДЭПО АДКАЗВАЮЦЬ
за здаровы паравоз, за ўмацаваньне спаранай

На Менскім дэпо адсутнічае гаспадарчы разрахунак, утойваюцца выпадкі зрыву спаранай язды

Мабілізаваліся на барацьбу з недахопамі

На зьлёце рабкораў і ўдарнікаў Менскага вузла

За апошні час наглядаюцца масавыя зрывы спаранай па віне паравозных брыгад.

— Вельмі дзіўна — гаворыць рабкор Карніцкі — калі па зводках спараная язда на Менскім чыгуначным вузьле праведзена здавальняюча. Гэтаму паверыць ніяк нельга, бо няма таго дня, каб ня было зрыву спаранай.

У Менскім дэпо дысцыпліна яшчэ кульгае. Так, 4 сьнежня паравоз сэрыі ОВ 69-04 брыгады машыніста Зайца пасьля сканчэньня прамыўкі быў пакінут з вадой у рукавох на марозе. Калі пачалі адаграваць, лопнула груба. Паравоз выйшаў са строю. У той жа дзень па нядбайнасьці качагараў—заправушчыкаў Лохіна і Высоцкага ў паравозе № 97-87 былі замарожаны інжэктары і грэлка ад прэсу. Дзяжурны па дэпо тав. Саўкін 5-га сьнежня паставіў у прамыўку паравоз пры ціску пары ў 8 атмасфэр, што зусім забараняецца. Змазчык Аляксандраў сыстэматычна не зьяўляецца на работу, з прычыны чаго было шмат зрываў спаранай язды. Паказальнікам слабай дысцыпліны ў дэпо зьяўляецца тое, што за адзін лістапад адміністрацыя дала 53 спагнаньні. Прафэсыянальныя і партыйныя арганізацыі пытаньнямі дысцыпліны амаль не займаліся.

Па дэпо Менск налічваецца 86 спараных брыгад, але фактычна з іх ні адна на гаспадарчы разрахунак не пераведзена, хаця аб гэтым і была пастанова яшчэ ў ліпені месяцы. Адміністрацыя дэпо не папулярызуе вопыты рацыяналізатарскай работы лепшых паравозьнікаў - ударнікаў. Істапнік дэпо тав. Ганчаронак са сваёй брыгадай перайшоў на гаспадарчы разрахунак. Шляхам мабілізацыі мясцовых рэсурсаў ён дабіўся запасу коксу на 3 месяцы, эканоміі 1.500 руб. Гэта пачынаньне не пашырана сярод іншых брыгад. Рабкоры і ўдарнікі ў сваіх выступленьнях таксама сыгналізавалі аб дрэнным становішчы грамадзкага харчаваньня. Чыгуначнае дэпо налічвае звыш як 800 рабочых, але ня мае сваёй уласнай сталоўкі. Есьць сталоўка, якая абслугоўвае ўсе службы чыгункі. Яна знаходзіцца ў антысанітарным становішчы, абеды дрэннай якасьці.

Ударнікі і рабкоры вузла абавязаліся разгарнуць рашучую барацьбу за трансфінплян, за ліквідацыю выяўленых недахопаў на аснове рэалізацыі 6-ці ўмоў т. Сталіна. Яны заклікалі рабочых дэпо і заводу «Полымя рэвалюцыі» змагацца за высокую якасьць і сваячасовы рамонт паравозаў і вагонаў. Зьлёт узяў шэфства над абменным пунктам, а таксама абавязаўся перавесьці 2 паравозы (адзін—імя ўсесаюзнага конкурсу, і другі—ўсебеларускага) на гаспадарчы разрахунак.

148 зрываў спаранай

Па справаздачах кіраўнікоў менскага дэпо гаспадарчы разрахунак праводзіцца, спараная замацавана на 94,4 проц.

На справе-ж брыгадай высьветлена зусім іншае становішча.

Гаспадарчы разрахунак па дэпо зусім не ажыцьцяўляецца. Ні адна рамонтная брыгада на гаспадарчы разрахунак не пераведзена і ніякай работы па гэтым пытаньні не вядзецца.

У верасьні было заключана 5 умоў аб пераводзе 5 паравозаў на гаспадарчы разрахунак, тэрмінам на 1 месяц. Умовы пасьля заключэньня папалі ў папку з надпісам: «хозрасчет» і спакойна ляжалі пад пылам у ДТЗ на працы т. Еусіфеева.

Улік, вынікі гаспадарчага разрахунку не падводзяцца. Шмат разоў паравозьнікі патрабавалі ад кіраўнікоў дэпо паказаць вынікі работы гаспадарчых паравозаў, перавесьці ўсе адзінкі на гаспадарчы разрахунак, але-ж кіраўнікі дэпо пастановы агульных сходаў рабочых ня выконваюць.

Па ўліку спаранай язды ня спыняецца «очковтирательство». За лістапад месяц было зрываў: на пасажырскіх паравозах — 29, таварных — 19, гаспадарчых — 3 і манэўровых — 97, а разам 148, што складае 11,45 процантаў.

У справаздачных зводках адміністрацыя дэпо ўтаіла 97 зрываў, вывеўшы процант спаранай — 94,4.

Пасьля ўстанаўленьня гэтага злачынства брыгада атрымала тлумачэньне: «правядзеньне спаранай на манэўровых паравозах мы лічылі — 100 проц., і прытым мы больш звараваем увагі на злосныя зрывы — няяўкі брыгад і інш».

Такім чынам менскім дэпо сьвядома ўтоена 97 зрываў спаранай язды, плюс два злосных.

Брыгада «Зьвязды».

Павысіць адказнасьць за становішча паравоза ў дарозе і рамонце

ЖЛОБІН. (БЕЛТА). Ня гледзячы на тое, што па раёне і паасобных дэпо ёсьць зьніжэньне проценту хворых паравозаў супроць заданьня (у лістападзе заданьне было 14,37 проц. выканана 11,63 проц, па дэпо Жлобін выканана 9,25 проц. супроць заданьня ў 13,63 проц; па Магілеве выканана 8,98 проц. супроць заданьня ў 12,08 проц.), усё-ж да гэтага часу няма карэннага зруху ў аздараўленьні паравознай гаспадаркі.

Па дэпо Асіпавічы пры норме ў 17,39 проц. хворых паравозаў за дзьве дэкады лістапада выканана 20,48 проц. У дэпо Жлобін і Магілеў амаль такі самы малюнак.

Асноўнай прычынай усіх недахопаў зьяўляецца дрэннае правядзеньне ў жыцьцё гаспадарчага разрахунку. Паравозныя брыгады яшчэ добра ня ведаюць пра бюджэт сваёй гаспадарчай адзінкі. Пасыўнае, а часамі і актыўнае супраціўленьне ўвядзеньню гаспадарчага разрахунку з боку гаспадарнікаў зьяўляецца асноўным тормазам пасьпяховага выкананьня загаду тав. Андрэева.

Аб разгортваньні вытворча-тэхнічнай прапаганды

Пастанова сакратарыяту ЦК КП(б)Б

Галоўнейшай задачай вытворча-тэхнічнай прапаганды ў сучасны пэрыяд павінна стаць барацьба за рэалізацыю рашэньняў партыі аб тэхнічнай рэканструкцыі нашай гаспадаркі, ліквідацыю тэхнічнай няпісьменнасьці і ўцягненьне шырокіх мас у справу авалоданьня тэхнікай, выяўленьне іх творчай актыўнасьці і ініцыятывы, авалоданьне марксыцка-ленінскай мэтадалёгіяй у ствараньні (праз асваеньне перадавой капіталістычнай тэхнікі) сацыялістычнай тэхнікі і арганізацыі сацыялістычных мэтадаў працы, барацьба за поўную рэалізацыю шасьці ўмоў т. Сталіна.

ЦК КП(б)Б канстатуе, што сучаснае становішча разгортваньня вытворча-тэхнічнай прапаганды на прамысловых прадпрыемствах, саўгасах і калгасах БССР зьяўляецца зусім нездавальняючым (усяго, паводле даных т-ва «Аўладаць тэхнікай», ёсьць 359 гурткоў).

Работа па тэхпрапагандзе значна адстае ад агульных тэмпаў і баявых задач партыі ў галіне сацыялістычнага будаўніцтва. Партыйныя, прафсаюзныя і грамадзкія арганізацыі, асабліва гаспадарчыя арганізацыі і ўстановы (ВСНГБ, НКЗ, Белкалгасцэнтр і інш.), да гэтага часу яшчэ не падыйшлі шчыльна да канкрэтнай рэалізацыі дырэктыў партыі па разгортваньні тэхнічнай прапаганды. Грамадзкасьць навакол гэтага важнейшага пытаньня зусім слаба разгорнута. Патрэбны кіраўнічы апарат па разгортваньні тэхнічнай прапаганды пры гаспадарчых арганізацыях фактычна яшчэ ня складзен. Дырэктывы ЦК КП(б)Б аб арганізацыі навукова-тэхнічнага выдавецкага апарату пры ВСНГБ і разгортваньні яго работы ня выкананы. Усё гэта зьяўляецца вынікам недаацэнкі палітычнай важнасьці тэхнічнай прапаганды з боку паасобных партыйных, прафэсыянальных і гаспадарчых арганізацый.

Трэба рашуча змагацца з недаацэнкай авалоданьня тэхнікай, як аднаго з важнейшых вучасткаў клясавай барацьбы, супроць права-апартуністычнай практыкі раўненьня на самацёк, а таксама супроць «лявацкіх» загібаў, падмены тэхнічнай прапаганды голым адміністраваньнем.

Сакратарыят ЦК КП(б)Б пастанаўляе:

1. У мэтах забесьпячэньня разгортваньня работы па вытворча-тэхнічнай прапагандзе арганізаваць пры ВСНГБ самастойны сэктар па вытворча-тэхнічнай прапагандзе. Пад асабістую адказнасьць т. Грысевіча ў дэкадны тэрмін укамплектаваць адзначаны сэктар адпаведнымі кадрамі, забясьпечыўшы ўсю яго работу неабходнымі матар'яльнымі сродкамі і ўмовамі (бюджэт і г. д.).

2. Прапанаваць НКЗ, Белкалгасцэнтру, Трактарацэнтру і інш. цэнтральным гаспадарчым арганізацыям і аб'яднаньням не пазьней дэкаднага тэрміну вылучыць адказных кіраўнікоў па агра-тэхнічнай прапагандзе, распрацаваўшы палажэньні аб іх рабоце, назначыць людзей, адказных за штодзённае кіраўніцтва гэтай работай у нізавых зьвеньнях (завод, саўгас, калгас).

Распрацаваць канкрэтныя мерапрыемствы-паказьнікі мясцом аб разгортваньні гэтай работы. Забясьпечыць гэту галіну адпаведнымі матар'яльнымі сродкамі (літаратура, наглядныя дапаможнікі, каштарысы, кіраўнікі і г. д.).

3. Цэнтрам барацьбы за тэхнічную прапаганду павінны стаць завод, фабрыка, саўгас, калгас, будаўнічыя пляцоўкі, лябараторыі і вопытныя станцыі. Уся сыстэма масавай вытворча-тэхнічнай прапаганды і вучобы павінна прыстасоўвацца да мэт і задач усеагульнага тэхнічнага навучаньня рабочых мас і калгасьнікаў, і ў першую чаргу ўдарнікаў і рабочых вядучых галін прамысловасьці. Асноўныя задачы—ліквідацыя элемэнтарнай і тэхнічнай няпісьменнасьці шырокімі масамі рабочай клясы і ў першую чаргу новымі рабочымі, павышэньне вытворча-тэхнічнай кваліфікацыі ўжо навучаных (кваліфікаваных рабочых) і ўзбраеньне іх навейшымі дасягненьнямі тэхнікі, а таксама павышэньне вытворча-тэхнічнай кваліфікацыі сярэдняга тэхнічнага, адміністрацыйна-інжынэрнага складу прадпрыемстваў. У адпаведнасьці з гэтым Культпропу ЦК, Сэктару тэхнічнай прапаганды ВСНГБ і астатнім арганізацыям распрацаваць канкрэтныя мерапрыемствы па арганізацыі сеткі гурткоў кароткатэрміновых курсаў, лекцый, гутарак і г. д., устанавіўшы кантрольныя лічбы кантынгенту ахопу, распрацоўваючы адпаведныя праграмы, мэтадычныя паказаньні і інш.

4. Шырокае ўжываньне сельска-гаспадарчых машын, навейшыя дасягненьні агратэхнікі патрабуюць новага работніка тэхнічна-пісьменнага, які авалодае гэтай тэхнікай. Таму агратэхнічная прапаганда і вучоба павінны быць накіраваны на павышэньне ўзроўню агра-тэхнічных ведаў калгасьнікаў і рабочых саўгасаў, азнаямленьне іх з пабудовай і работай сельска-гаспадарчых машын і трактароў, з правіламі догляду іх, падрыхтоўку новых кадраў работнікаў па розных галінах сельскае гаспадаркі, разгортваньне вынаходзтва і рацыяналізацыі ў сельскай гаспадарцы, павышэньне агра-тэхнічных ведаў усяго складу агра-тэхнічнага пэрсаналу. У адпаведнасьці з гэтым НКЗ, Калгасцэнтру і інш. распрацаваць рознастайныя формы і мэтады гэтай работы. У прыватнасьці, Наркамзему, Калгасцэнтру сумесна з Культпропам ЦК распрацаваць мерапрыемствы па правядзеньні масавага агра-тэх-паходу.

5. Вялізарныя задачы ўзьняцьця ўзроўню тэхнічнай культуры і тэхнічных ведаў шырокіх мас рабочых і калгасьнікаў патрабуюць мабілізацыі ўсіх актыўных грамадзкіх сіл, якія могуць дапамагчы вырашэньню гэтай задачы. Кадры кіраўнікоў гурткоў і курсаў, аўтараў масава-вытворча-тэхнічнай літаратуры павінны даць у першую чаргу масы студэнцтва ВНУ і ВТНУ, арганізацыі ІТР, навукова-дасьледчага інстытуту і г. д. ЦК КП(б)Б абавязвае ўсе партыйныя і прафэсыянальныя арганізацыі стаць на чале арганізацыі гэтага грамадзкага актыву, прыцягнуць яго да работы па вытворча-тэхнічнай прапагандзе і вучобе, складаючы адпаведныя ўмовы для яго работы па выяўленьні ініцыятывы і актыўнасьці ў гэтай справе.

6. ЦК КП(б)Б падкрэсьлівае, што работа па стварэньні т-ва «Аўладаць тэхнікай», як масавай арганізацыі рабочай клясы ў барацьбе за тэхніку, разгорнута недапушчальна слаба. Аргбюро пры ЦСПСБ па стварэньні гэтага т-ва працуе зусім слаба.

Прапанаваць фр. ЦСПСБ забясьпечыць пералом у рабоце па арганізацыі т-ва «Аўладаць тэхнікай». Райкомам КПБ, КСМ і ячэйкам КП(б)Б неадкладна разгарнуць масава-палітычную работу па ўцягненьні шырокіх мас партыйцаў, КСМ і беспартыйных рабочых і калгасьнікаў у т-ва «Аўладаць тэхнікай», па афармленьні гэтай арганізацыі і разгортваньні работы.

7. Абавязаць фракцыі цэнтральных саветаў грамадзкіх арганізацый (СВБ, «ПН», АСО, Аўтадор і інш.) у дэкадны тэрмін распрацаваць і спусьціць да раённых і нізавых зьвеньняў канкрэтныя пляны разгортваньня тэхнічнай прапаганды сярод членаў гэтых арганізацый. Агітмасаваму аддзелу ЦК КП(б)Б прасачыць за выкананьнем гэтай дырэктывы.

8. Прапанаваць НКА, БДВ, ВСНГБ, і Калгасцэнтру ў месячны тэрмін арганізаваць і ўкамплектаваць існуючыя бібліятэкі папулярна-навукова-тэхнічнай літаратурай на ўсіх прадпрыемствах, саўгасах, калгасах БССР, забясьпечваючы ў далейшым сыстэматычны прыток гэтай літаратуры ў бібліятэкі, кнігарні, кіёскі.

9. ВСНГБ—пад асабістую адказнасьць т. Грысевіча, БДВ—пад асабістую адказнасьць т. Некрашэвіча і Сэктару Друку Культпропу ЦК у дэкадны тэрмін выканаць пастанову ЦК КП(б)Б аб арганізацыі выдавецкай справы пры ВСНГБ, поўнасьцю ўкамплектаваўшы апарат НТВ адпаведнымі таварышамі. Не пазьней месячнага тэрміну разгарнуць поўнасьцю яго выдавецкую дзейнасьць, забясьпечыўшы ў першую чаргу выданьне адпаведнай літаратуры па рацыяналізацыі вытворчасьці, пераклад на белмову выпушчаных выданьняў на расійскай мове—папулярнай тэхнічнай літаратуры, выданьне падручнікаў, праграм, дапаможнікаў для тэхгурткоў і інш., шырока прыцягваючы да гэтай справы навукова-дасьледчыя інстытуты, БелМБІТ, ІТР і рабочых ударнікаў.

10. Сэктару Друку Культпропу ЦК у пяцідзенны тэрмін распрацаваць канкрэтныя мерапрыемствы па разгортваньні тэхнічнай прапаганды і арганізацыі тэхкораўскай работы праз цэнтральны, раённы і нізавы друк (газэты, часопісі і г. д.). У дэкадны тэрмін забясьпечыць выданьне часопісі «Тэхніка ў масы».

11. ЦК ЛКСМБ у пяцідзенны тэрмін на аснове данай дырэктывы ЦК КП(б)Б распрацаваць мерапрыемствы па разгортваньні вытворча-тэхнічнай прапаганды як у КСМ арганізацыі, так і сярод шырокіх мас беспартыйнай моладзі, піянэраў і школьнікаў.

12. Радыёцэнтру, пад асабістую адказнасьць т. Шукевіча, не пазьней 1 сьнежня арганізаваць радыёвучобу і сыстэматычную перадачу лекцый і гутарак па тэхніцы праз радыёстанцыю і трансляцыйныя вузлы, распрацаваць праграму разгортваньня тэхпрапаганды праз радыёвузлы, арганізацыю аўдыторыі новых точак і г. д.

13. Белдзяржкіно, пад асабістую адказнасьць т. Галкіна, у дэкадны тэрмін распрацаваць мерапрыемствы па арганізацыі тэхпрапаганды праз кіно (забесьпячэньне прадпрыемстваў, саўгасаў і калгасаў кіноапаратурай і фільмамі па тэхніцы, выпуск новых і г. д.).

14. Лічыць неабходным пры Культпропе ЦК КП(б)Б арганізаваць сэктар тэхнічнай прапаганды і пры гаркомах—Віцебск, Менск, Гомель, Бабруйск, Барысаў і Магілеў мець спэцыяльных інструктароў па тэхпрапагандзе. Канчаткова ўвесьці гэты штат пасьля зацьвярджэньня каштарысу.

15. Ва ўсёй рабоце па правядзеньні тэхпрапаганды і вучобы шырока практыкаваць арганізацыю экскурсій у мэтах азнаямленьня з новымі пабудовамі, узорнымі заводамі і навукова-дасьледчымі інстытутамі як у межах БССР, так і СССР; арганізацыю выстаўак пры прадпрыемствах, саўгасах і калгасах, як часовых—з мэтаю барацьбы на даным прадпрыемстве, з прарывамі, з бракамі і г. д., так і сталых. Лічыць неабходным арганізацыю ў прамысловых раёнах (Гомель, Віцебск, Барысаў, Бабруйск і інш.) раённых тэхнічных музэяў і дамоў тэхнікі. Прапанаваць ВСНГ, Наркамасьветы прыступіць да пабудовы ў 1932 г. у Менску цэнтральнага музэю тэхнікі і цэнтральнага дому тэхнікі, прадугледзеўшы гэтую работу каштарысам.

16. ЦК КП(б)Б прапануе ўсёй парт-арганізацыі шырока абгаварыць канкрэтныя мерапрыемствы па разгортваньні і тэхпрапаганды ва ўмовах кожнага асобнага раёну, прадпрыемства, саўгасу і калгасу, забясьпечваючы актыўны ўдзел і ўцягненьне ў тэхвучобу і прапаганду партыйцаў, арганізацыю сыстэматычнага кіраўніцтва гэтай работай.

Разгортваючы плянавую і максымальна-масавую тэхпрапаганду сярод рабочых і калгасьнікаў, спрыяць максымальнаму праяўленьню ініцыятывы і актыўнасьці мас у гэтай справе, рашуча змагаючыся з усялякімі праявамі палітычнай недаацэнкі і імкненьнямі бюракратызацыі гэтай важнейшай работы.

11 сьнежня. Дзяржаўны тэатр

НА УРАЧЫСТЫМ АДКРЫЦЬЦІ ДЭКАДНІКА КАМАКАДЭМІІ У БССР

Першае ўрачыстае пасяджэньне дэкадніка пачалося вялікай прамовай прэзыдэнта Беларускай Акадэміі Навук тав. Горына.

У сваёй прамове тав. Горын паставіў праблемы, над якімі працуюць цяпер навукова-дасьледчыя ўстановы Савецкай Беларусі і, у зьвязку з гэтым, спыніўся на тэй вялізарнай ролі, якую адыгрывае дэкаднік Камакадэміі.

Пад дружныя воплескі ў прэзыдыум выбіраюцца т.т. Гей, Галадзед, Чарвякоў, Шаранговіч, Горын, Гарын, Пашуканіс, Міх. Кальцоў, прадстаўнікі партыйных і грамадзкіх арганізацый, прадстаўнікі заводаў і фабрык.

У ганаровы прэзыдыум выбраны члены палітбюро ЦК УсеКП(б), генэральны сакратар ЦК ГКП тав. Тэльман, тав. Ленскі, тав. Корчык, старшыня камуністычнай акадэміі — акадэмік М. Н. Пакроўскі і пралетарскі пісьменьнік Максім Горкі.

З прывітальнай прамовай ад Цэнтральнага Камітэту КП(б)Б выступіў тав. Гей.

З вялікім дакладам аб рабоце Камакадэміі і задачах дэкадніка выступіў віцэ-прэзыдэнт Акадэміі тав. Пашуканіс. Тав. Чарвякоў перадаў прывітаньні ад ураду БССР.

Урачысты сход даручыў прэзыдыуму паслаць прывітальныя тэлеграмы ЦК УсеКП(б) тав. Сталіну і Камуністычнай Акадэміі—на імя т. Пакроўскага.

Прамовы Гея, Горына і Чарвякова, а таксама даклад тав. Пашуканіса будуць даны ў заўтрашнім нумары «Зьвязды».

Перавыбары ФЗМК мабілізавалі рабочыя масы на рэалізацыю 6 умоў тав. Сталіна

Праз сетку прафкурсаў падрыхтаваць новы прафактыў для выкананьня адказных задач, якія стаяць перад сацыялістычнай прамысловасьцю

ПАД ЗНАКАМ ВЯЛІКАГА ВЫТВОРЧАГА ЎЗДЫМУ

Перавыбары заўкому і цэхкомаў зав. «Чырвоны Мэталіст» прайшлі пад знакам рэалізацыі шасьці ўмоў тав. Сталіна, пад знакам росту творчага энтузіязму рабочых мас, які выявіўся ў разгортваньні ўдарніцтва, у арганізацыі новых гаспадарча-разрахунковых брыгад, ва ўнясеньні раду каштоўных прапаноў па рацыяналізацыі.

За час справаздачна-перавыбарчай кампаніі паступіла 310 рабочых прапаноў, частка якіх ужо праводзіцца ў жыцьцё (вытворчыя прапановы тав. Сяргеенкі, Плавінскага, Чарткова, Баскіна і г. д.). Створаны новыя 19 гаспадарча-разрахунковых брыгад. Зараз завод налічвае 21 такую брыгаду. У ліцейным цэху ўсе брыгады пераведзены на гаспадарчы разрахунак. Перавод ужо даў значны эканамічны эфэкт. Так, брыгада карпярэзкі, якая за ўвесь час выконвала заданьні толькі на 64 проц., пасьля пераводу яе на гаспадарчы разрахунак дабілася выкананьня праграмы на 97 проц.; брак з 18 проц., зьніжан да 10 проц., а па асобных дэталях да 5 проц. Канчаткова ліквідаваны прагулы і спазьненьні на работу.

Гаспадарча-разрахунковая брыгада такарнага варштату № 71 (т. Фінкель, Багатыр і Бэдэраў) выконвае свой прамфінплян на 125-130 проц., канчаткова ліквідавала брак і прагулы, дабілася эканоміі змазачных матар'ялаў на 30 проц. Ліцейны цэх зьнішчыў абязьлічку.

За час перавыбараў ахоплена ўдарніцтвам новых 130 рабочых. Калі да перавыбарчай кампаніі зьдзельшчынай было ахоплена 65 проц. рабочых, то зараз на зьдзельную аплату працы пераведзена 85 проц. усяго складу.

Для ўкараненьня тэхнікі ў рабочыя масы створаны тэхкаранты для 200 навапаступіўшых рабочых. Арганізаваны тэхнічныя курсы для больш кваліфікаваных рабочых, на якіх навучаецца 35 чал.

У прафсаюз уцягнута 230 новых рабочых. Зараз членамі прафсаюзу зьяўляецца 90 проц. агульнага ліку.

У выніку добрай падрыхтоўкі, перавыбары прайшлі з уздымам. 88 проц. усіх рабочых прымалі ўдзел у справаздачна-перавыбарчых сходах, вельмі актыўна выступалі па дакладах, жорстка крытыкавалі паасобныя галіны работы заўкому і цэхкомаў. Асабліва актыўны ўдзел у спрэчках прымалі члены самаправерачных брыгад. На агульназаводзкай канфэрэнцыі ліцейны цэх, які найлепш правёў правыбары, узнагароджан пераходным чырвоным сьцягам.

У склад новага заводзкага камітэту ўвайшлі лепшыя рабочыя-ўдарнікі са стажам ад 8 да 30 год. Створаны 8 цэхавых і 2 зьменныя камітэты (у ліцейным і такарным цэхах). Выбраны новыя 10 прафгрупоргаў, якіх зараз налічваецца каля 40.

Арк. Зарубежны і М. Зэліксон.

ПРАФРАБОТУ—У ЦЭХ, БРЫГАДЫ І ГРУПЫ!

Перавыбары заўкому чырвонасьцяжнага заводу імя Варашылава былі цесна ўвязаны з правядзеньнем сталінскай эстафэты, якая складалася з шасьці маршрутаў, паводле шасьці ўмоў тав. Сталіна.

За час перавыбараў на заводзе дасягнуты значныя посьпехі ў перабудове прафработы, на аснове дырэктыў V пленуму ЎсеЦСПС. Перавыбарчая кампанія ўнесла жывы струмень у работу заўкому. У кожным цэху, у кожнай брыгадзе, групе, зьмене, пытаньні перавыбараў абмяркоўваліся па 2-3 разы. Было праведзена па цэхах 75 сходаў, нарад і пасяджэньняў, прысьвечаных правядзеньню кампаніі. 34 проц. усяго складу рабочых—452 ударнікі—былі завербаваны ў самаправерачныя брыгады, якія знаёміліся з усімі вучасткамі прафэсыянальнай работы.

Паміж паасобнымі цэхамі і групамі разгарнулася сацспаборніцтва на рэалізацыю 6-ці ўмоў тав. Сталіна. Першая група токараў выклікала чацьвертую групу. Кацельны цэх узяў на буксір ліцейны, брыгада гравіясартовак спаборнічала з брыгадамі сьвідравальных варштатаў і экстрактараў. Праведзены два зьлёты старых рабочых-ударнікаў, на якіх прысутнічала 400 чалавек. Арганізаваны вытворчыя нарады рабочых вядучых прафэсій.

Калі на 15 кастрычніка было 6 гаспадарча-разрахунковых брыгад, якія ахаплялі 126 чалавек, то на 25 лістапада на заводзе працавалі ўжо 32 брыгады, у якія ўваходзіла 350 чал. Усе гэтыя брыгады пераведзены на прэміяльную сыстэму аплаты.

Некалькі лічбаў даволі выразна характарызуюць вытворчы ўздым у часе перавыбараў. За тры кварталы г. г. паступіла 275 рабочых прапаноў, а за час з 15 кастрычніка па 25 лістапада —452 рацыяналізатарскія прапановы рабочых.

Падалі заяву ў партыю 108 рабочых-ударнікаў з вялікім вытворчым стажам, у камсамол—68. У саюз прынята 202 чал. і такім чынам ахоплена прафчленствам каля 98 проц. усіх рабочых.

На сходах цэхкомаў, на перавыбарах прафоргаў, на справаздачах заўкому прысутнічала ад 95 да 98 проц. рабочых. У цэхкомы і заўком было вылучана да 270 кандыдатур ударнікаў.

Склад прафэсыянальных арганізацый заводу значна абноўлены і ўзмоцнен лепшымі таварышамі. Процант абнаўленьня цэхкомаў дасягае 63 проц., заўкому—90 проц.

Значныя посьпехі дасягнуты ў адносінах перанясеньня прафработы ў цэхі, брыгады і групы. Створаны групы па 25 чалавек, якія маюць свайго прафорга, зборшчыка членскіх узносаў і вытворчага арганізатара. Выбраны 44 прафоргі, замест 25, 44 зборшчыкі замест 22 і 45 вытворчых арганізатараў замест 11.

У заключэньне, трэба адзначыць вельмі добрую работу заводзкага друку, які мабілізоўваў масы вакол справаздач на перавыбарчай кампаніі, разгарнуў шырокую самакрытыку і бічаваў дрэнныя бакі прафработы.

Асабліва добра працавалі штодзенкі чатырох груп токараў, гравіясартовак, ліцейнага і мадэльнага цэхаў.

ЭСТЭРКІН

Г. БОНДАР

Да II сэсіі ЦВК БССР

Чацьверты, заключны год пяцігодкі

Кожны раз, калі краіна пралетарскай дыктатуры, пад кіраўніцтвам камуністычнай партыі прыступае да складаньня новага пляну работ, з розных бакоў раздаюцца варожыя сацыялістычнаму будаўніцтву галасы. Правы апартунізм, які ня верыць у творчыя сілы пралетарыяту, імкнецца цягнуць краіну назад, паменшыць тэмпы сацыялістычнага будаўніцтва. Але кожны раз устаноўкі правых і «левых» апартуністаў і прароцтвы буржуазных эканамістаў і палітыкаў ушчэнт разьбіваюцца аб творчы энтузіязм рабочай клясы, калгасьнікаў, працоўных мас Савецкага Саюзу, якія пад кіраўніцтвам кампартыі з посьпехам будуюць сацыялізм.

Наперакор імкненьням ворагаў сацыялістычнага будаўніцтва, карабель пралетарскай рэвалюцыі, др старнаю якога стаіць сталёвая бальшавіцкая партыя, з году ў год паскараючы тэмпы, з посьпехам рушыць наперад. На гэтым шляху мы заваявалі нячуваныя ў гісторыі дасягненьні.

Наша краіна ўступіла ў пэрыяд сацыялізму. Мы стаім на парозе завяршэньня фундаманту сацыялістычнай эканомікі. Асабліва вялікіх посьпехаў мы дасягнулі за апошнія гады. Адзін толькі 1931 г. да 518 новых магутных фабрык і заводаў, 1040 МТС. У выніку перамог на фронце калектывізацыі савецкая краіна зрабілася краінай самага буйнога земляробства ў сьвеце. Усе гэтыя вялізарныя посьпехі на фронце гаспадарчага будаўніцтва адбываюцца побач з уздымам матар'яльнага і культурнага ўзроўню рабочай клясы, калгасьнікаў, працоўных мас.

БССР, якая зьяўляецца састаўной часткай Савецкага Саюзу, ярка адлюстроўвае ўсе гэтыя дасягненьні сацыялістычнага будаўніцтва.

1932 год будзе годам рашучага замацаваньня і пашырэньня сацыялістычнага будаўніцтва. Уся наша работа па будаўніцтве сацыялізму ў наступным годзе павінна праводзіцца на аснове рэалізацыі 6 умоў тав. Сталіна, змагаючыся ня толькі за колькасьць, а і за якасьць. Бальшавіцкая барацьба за якасьць, за аўладаньне тэхнікай—гэта вузлавыя задачы, што стаяць перад намі ў чацьвертым заключным годзе пяцігодкі.

Цэнтральнай задачай партыйных і прафэсыянальных арганізацый у прамысловасьці, як і ў другіх галінах народнай гаспадаркі, зьяўляецца барацьба за якасныя паказальнікі, за зьніжэньне сабекошту, павышэньне прадукцыйнасьці працы, памяншэньне браку, эканомія сырцу і апалу, рацыяналізацыя і г. д.

Чым адрозьніваецца народна-гаспадарчы плян на 1932 год ад пляну папярэдніх гадоў?

Яго асаблівасьць заключаецца ў тым, што ён зьяўляецца плянам завяршэньня пяцігодкі ў чатыры гады і прадстаўляе сабою парог да новай, другой пяцігодкі. А гэта азначае, што народна-гаспадарчы плян 1932 г. павінен заключаць у сябе ўсе неабходныя элемэнты для стварэньня асновы шпаркага разьвіцьця народнай гаспадаркі і культуры на працягу другой пяцігодкі.

Мэханізацыя, электрыфікацыя і хэмізацыя — вось тыя тры кіты, апіраючыся на якіх, мы будзем разгортваць далейшае будаўніцтва сацыялізму на працягу новай пяцігодкі. Плян наступнага году павінен уключаць у сябе ўсе гэтыя элемэнты, каб стварыць базу для шпаркага росту мэханізацыі, электрыфікацыі і хэмізацыі ў наступныя гады.

Пры складаньні пляну 1932 году ў аснову пакладзены наступныя мэтадалёгічныя прадпасылкі:

Далейшая індустрыялізацыя народнай гаспадаркі Савецкага Саюзу і БССР, як яго складанай часткі;

Забесьпячэньне вядучай ролі індустрыі ва ўсёй народнай гаспадарцы;

Арганізацыйна-гаспадарчае замацаваньне калгасаў, на гэтай аснове далейшая калектывізацыя бядняцка-серадняцкіх гаспадарак і ліквідацыя на аснове суцэльнай калектывізацыі кулацтва як клясы;

Паляпшэньне матар'яльнага і культурнага ўзроўню рабочай клясы і калгасьнікаў.

Характар капітальнага будаўніцтва будучага году галоўным чынам вызначае актывізацыя капіталаўкладаньняў у народную гаспадарку. Гэта азначае, што трэба зьнішчыць разрыў паміж вывядзеньнем сьцен і абсталяваньнем, максымальна скараціць тэрмін пуску ў эксплёатацыю новых аб'ектаў, імкнуцца да эфэктыўнага, хутчэйшага іх скарыстаньня. Апрача таго, капітальным будаўніцтвам павінна быць забясьпечана разьвіцьцё ня ўсёй народнай гаспадаркі наогул, а ў першую чаргу вядучых галін.

Выходзячы з гэтага, плян капітальных работ ахапляе такія асноўныя галіны гаспадаркі БССР, як энэргетыка, тарфяная, мэталаапрацоўчая, будаўнічая, лесахэмічная, тэкстыльная, харчовая і папяровая прамысловасьць, а па лініі сельскай гаспадаркі — разьвіцьцё жывёлагадоўлі і тэхнічных культур. Імена гэтыя галіны прамысловасьці і сельскай гаспадаркі акрэсьліваюць твар БССР у сыстэме народнай гаспадаркі Саюзу, напрамак разьвіцьця нашай краіны ў новай пяцігодцы.

У сучасны пэрыяд без шырокай стандартызацыі праводзіць з посьпехам масавае будаўніцтва немагчыма, нельга скараціць тэрміны будаўніцтва і прысьпешыць пуск у эксплёатацыю новых аб'ектаў. Адсюль пераход да стандартнага будаўніцтва высоўваецца як асноўная задача праграмы будаўнічых работ.

Апрача таго, неабходна шырока скарыстаць усё тое, што спрыяе павышэньню прадукцыйнасьці працы на будаўніцтве, і з гэтай мэтай максымальна нагрузіць як наяўныя мэханізмы, так і тыя, што будуць завезены на працягу наступнага году. Зразумела, што пытаньні максымальнага скарыстаньня мэханізмаў і сілавых установак у тэй ці іншай галіне прамысловасьці і ў будаўніцтве павінны знайсьці належнае месца ў новым пляне работ.

Практыка бягучага году выявіла невыстарчальнае скарыстаньне новых мясцовых будаўнічых матар'ялаў. Таму ў пляне 1932 г. пытаньні максымальнага скарыстаньня ўсіх наяўных рэсурсаў у галіне вырабу новых матар'ялаў асабліва выпукляюцца.

Асноўны ўпор у народна-гаспадарчым пляне 1932 г. робіцца на энэргетыку. Таму ў галіне электрыфікацыі вызначаецца будаўніцтва наступных вялікіх аб'ектаў: Гомельскай раённай электрастанцыі (магутнасьць першай чаргі—24.000 кілёват), Менскай ЦЭЦ (магутнасьць — 12.000 кілёват), 2-й чаргі Асінбуду, Рагачэўскай ЦЭЦ (4.000 кілёват) і рэканструкцыя існуючай электрасеткі.

Другой асноўнай галіной, якой трэба аддаць такую-ж увагу, зьяўляецца торфапрамысловасьць. Тарфяныя запасы БССР надзвычай вялікія. Мы яшчэ фактычна іх ня ведаем. Пытаньні разьвіцьця гэтай прамысловасьці заслугоўваюць таго, каб заняць цэнтральнае месца ў пляне. Гэта выклікаецца тым, што, паводле заданьня дырэктыўных арганізацый, БССР павінна на працягу 1932 г. перавесьці ўсю сваю прамысловасьць на мясцовы апал. Неабходна адмовіцца ад завозу апалу з іншых частак Савецкага Саюзу і, пачынаючы з 1932 г., спыніць завоз вуталю з Данецкага басэйну.

Праграма здабычы торфу на наступны год вызначаецца ў разьмеры 2-х мільён тон, разам па рэспубліканскай і мясцовай прамысловасьці. Каб выканаць гэту задачу, трэба будзе прывесьці ў рух усе сілы і магчымасьці, поўнасьцю нагрузіць мэханізмы і сілавыя ўстаноўкі (гідраторф, фрэзэры і г. д.).

Зараз пытаньне стаіць ня толькі аб скарыстаньні торфу, як апалу. Торф —база і для разьвіцьця хэмічнай прамысловасьці. Гэта ярка пацьвярджаецца вопытамі навукова-дасьледчага і-ту прамысловасьці. Торф, асабліва пры яг окаксаваньні, дае цэлы рад пабочных прадуктаў. Так, атрымліваецца сьпірт, смала, воск. З торфу можна здабываць добрай якасьці паперу і г. д. і гэтага пералічэньня прадуктаў, якія могуць быць атрыманы з торфу, даволі для таго, каб уся навуковая думка БССР занялася пытаньнямі яго хэмічнай пераапрацоўкі.

Наступнай галіной прамысловасьці, якая выпукляецца ў народна-гаспадарчым пляне, зьяўляецца апрацоўка дрэва. Прадугледжваецца пераход да паглыбленай апрацоўкі і пераапрацоўкі драўніны на нашых заводах. З гэтым шчыльна зьвязана і вялікая праграма па лесахэміі.

Каб захаваць нашы лясныя масывы і зьнішчыць разьбежку паміж лесааднаўленьнем і лесаэксплёатацыяй, мы павінны разгарнуць такія мерапрыемствы, якія-б забясьпечылі рост плошчы пад лясамі. Трэба ўжо ў наступным годзе ажыцьцявіць пераход ад 4-гадовай лесасекі да 2-гадовай.

Вялікае месца ў народна-гаспадарчым пляне 1932 году адводзіцца мэталаапрацоўчай, будаўнічай і папяровай прамысловасьці. Гэта выклікаецца вялікімі тэмпамі нашага сацыялістычнага будаўніцтва.

Каб забясьпечыць далейшую сацыялізацыю сельскай гаспадаркі і рост сацыялістычнага ільнакапаплявадзтва, пашырэньне выпуску тавараў шырокага спажываньня, належная ўвага аддаецца разьвіцьцю тэкстыльнай прамысловасьці. Увесь сырэц, які атрымліваецца ўнутры рэспублікі, пойдзе на пераапрацоўку непасрэдна на прадпрыемствах БССР.

У мэтах далейшага паляпшэньня матар'яльнага становішча рабочай клясы і калгасьнікаў у пляне падкрэсьліваюцца пытаньні далейшага разгортваньня харчовай прамысловасьці.

Бягучы год даў рашучую перамогу сацыялістычнаму земляробству. У калгасах БССР знаходзіцца ўжо больш паловы бядняцка-серадняцкіх гаспадарак. Саўгасы і калгасы зрабіліся асноўнымі вытворцамі важнейшых сельска-гаспадарчых прадуктаў. Калгаснае сялянства зьяўляецца цэнтральнай фігурай земляробства. Такавы вялізарныя посьпехі, якія атрымала рабочая кляса, пад кіраўніцтвам партыі, у будаўніцтве сацыялістычнага земляробства. Перад намі як зараз, так і на 1932 г. стаіць важнейшая цэнтральная задача—арганізацыйна-гаспадарчае ўмацаваньне калгасаў. Далейшая калектывізацыя можа ісьці на аснове ня толькі колькасных, але і якасных паказальнікаў, пры рашучай барацьбе з «лявацкай» пагоняю за дутымі процантамі калектывізацыі.

Кулак імкнецца дэзарганізаваць калгасную вытворчасьць і гэтым унесьці разнабой у калгасныя рады. Весьці барацьбу з клясавым ворагам, з апартунізмам — гэта значыць узмацняць калгасы арганізацыйна і гаспадарча, гэта значыць павялічваць уплыў у іх пралетарыяту і пралетарскай дзяржавы, весьці рашучую барацьбу з абязьлічкай і ўраўнілаўкай, за правільнае разьмеркаваньне даходаў, за павышэньне прадукцыйнасьці працы і ўсіх іншых якасных паказальнікаў.

Агульная пасеўная плошча з 3.570 тыс. га ў 1931 г., павялічваецца да 4.150.000 га ў 1932 г.

Саўгасы, гэтыя пасьлядоўна-сацыялістычнага тыпу гаспадаркі ў земляробстве, павінны ўзрасьці больш чым у два разы. Калі плошча пад саўгасамі зараз складае звыш 400 тыс. гэкт., дык у 1932 г. яна будзе даведзена да 800 тыс. гэкт.

Плошча пад тэхнічнымі культурамі ў 1932 г. амаль у два разы перавысіць тое, што вызначалася пяцігадовым плянам. (Да канца пяцігодкі плошчу пад ільном і каноплямі намячалася давесьці да 227 тыс. га, а ўжо ў гэтым годзе яна склала каля 270 тыс. га; у 1932 жа годзе павялічваецца да 370 тыс. га). У галіне разьвіцьця тэх. культур мы робім вялізарныя крокі, якія спрыяюць стварэньню сыравой базы для нашай тэкстыльнай прамысловасьці.

БССР ідзе з перавыкананьнем пяцігадовага пляну і ў галіне фінансаваньня сельскай гаспадаркі. (Да канца пяцігодкі сельскую гаспадарку намячалася фінансаваць у суме 161 млн. руб., а ўжо ў 1931 г. было ўкладзена ў сельскую гаспадарку—171 млн. р.; на 1932 год вызначаецца 180 м. р.).

Каб паказаць, куды мы ідзем і што робім для тэхнічнага пераўзбраеньня сельскай гаспадаркі, даволі прывесьці такія даныя: паводле пяцігодкі трактарны парк намячаўся ў разьмеры 2340 машын. Ужо ў 1931 годзе ён склаў каля 3000 машын, а ў 1932 годзе дойдзе да 10.000 у пераводзе на 10-ці сільныя машыны.

Па машынах і сельска-гаспадарчым інвэнтары мы пяцігодку ня толькі выконваем у чатыры гады, але і значна перавыконваем. Калі сёлета было ўведзена ў сельскую гаспадарку машын і інвэнтару на 15 млн. рублёў, дык у наступным годзе—на 27.500 тыс. руб.

Каб атрымаць максымальны эфэкт ад тэхнічнага пераўзбраеньня сельскай гаспадаркі, неабходна прадугледзіць такія мерапрыемствы, якія-б забясьпечылі поўнае і рацыянальнае скарыстаньне, як трактараў, так і складаных машын і сельска-гаспадарчага інвэнтару.

(Канец у наступным нумары).

Тэрарыстычныя законы і шібеніцы ня выратуюць фашысцкай дыктатуры

Камдэпутаты Рожэк і Данецкі выкрываюць манэўры фашысцкай дыктатуры і яе сацыял-фашысцкіх пёкаяў

ВАРШАВА, 11. Учора адбылося першае пленарнае пасяджэньне сойму пасьля перапынку. На парадку дня сталі прапановы ППС аб «барацьбе з эканамічным крызісам» і ўрадавы законапраект аб парадку скліканьня сходаў і мітынгаў (які вельмі абмяжоўвае свабоду сходаў). Прапанова ППС была адхілена.

Камуністычныя дэпутаты ў спрэчках выкрывалі ўсю сыстэму ўрадавага тэрору супроць працоўных мас і прыгнечаных нацыянальнасьцяй, а таксама палітыку ППС'аўскіх правадыроў, якія цалкам падтрымліваюць урад асабліва ў галіне ваенных узбраеньняў, і якія зрываюць барацьбу рабочай клясы супроць эканамічнага і палітычнага прыгнечаньня.

Камдэпутат **Рожэк** указаў, што ўрадавы законапраект аб сходах санкцыянуе існуючую ўжо на працягу раду гадоў сыстэму тэрору і зьяўляецца прадвесьнікам далейшага ўзмацненьня тэрарыстычнага рэжыму.

«Сходы рабочых і сялян сыстэматычна разганяюцца, удзельнікі барбарскі зьбіваюцца і арыштоўваюцца,— заявіў Рожэк. «Вы ўводзеце ў Польшчы, Зах. Украіне і Заходняй Беларусі сыстэму палявых судоў, каб суровай мерай утрымаць нарастаючую рэвалюцыйную навальніцу. Гэта, аднак, вам ня ўдасца. Два Тамашоўскіх рабочых Закшэўскі і Малецкі ня будуць задушаны. **Мы, рабочыя і сяляне гэтага не дапусьцім**». Супроць ўрадавага законапраекту, — гаворыць далей тов. Рожэк, — мы мабілізуем шырокія масы.

Заяўляю ад імя мільённых мас рабочых і сялян, што ня ўдасца вам зламаць камуністычны авангард, які ідзе ў першых радох на барацьбу за зьвяржэньне вашых урадаў. Ніякія тэрарыстычныя законы і ніякія шыбеніцы ня выратуюць вашага рэжыму. Мы, камуністычныя дэпутаты, будзем заклікаць масы з усіх сіл супраціўляцца вашым законапраектам. Мы заклікаем масы да рашучай барацьбы супроць вашага тэрору».

Камдэпутат **Данецкі** ў сваёй прамове указаў, што прапанова ППС зьяўляецца сьвядомым ашуканствам рабочых мас, бо скрывае перад імі сапраўдную прычыну і ход разьвіцьця эканамічнага крызісу. Прапанова ППС, — заявіў Данецкі, — новая спроба здзелкі з урадам. На практыцы правадыры ППС ня спыняюць сваёй карыснай для буржуазіі дзейнасьці, зрываючы забастоўкі лодзінскіх тэкстыльшчыкаў і варшаўскіх трамвайшчыкаў, працуючы з фашысцкай арбітражнай камісіяй, «з камітэтамі па барацьбе з беспрацоўем» і г. д. «Мы, камуністычныя дэпутаты, — гаворыць Данецкі, — заклікаем масы беспрацоўных, рабочыя і сялянскія масы Польшчы, Заходняй Украіны і Заходняй Беларусі да падваеньня, наперакор тэрору, сваіх радоў каб адбіць замаху капіталістаў і памешчыкаў, каб працідзейнічаць нападу імпэрыялістаў на краіну сацыялістычнага будаўніцтва, **за зьвяржэньне фашысцкай дыктатуры, за рабоча-сялянскі ўрад, за Савецкую Польшчу».** (ТАСС).

АПАРАТ СЬМЕРЦІ „ПРАЦУЕ“

ВАРШАВА, 11. У Бржэзянах (Тарнопольскае ваяводства) закончыўся вялікі палітычны працэс па абвінавачваньні 12 чал. у прыналежнасьці да Украінскай вайсковай арганізацыі і арганізацыі МАСАВЫХ падпалаў. Адзін абвінавачаны прыгавораны да 4 год катаргі, 4 чалавекі—ад двух да чатырох год, рэшта—апраўдана.

У Стрыі (Станіслаўскае ваяводства) прыгавораны да пажыцьцёвага зьняволеньня КРАВЕЦ РУДЫ, які зрабіў паводле нібы заданьня «УВО» замах на старшыню гміны і цяжка параніў яго стрэлам у вакно.

Адначасова былі вынесены тры новых прыгаворы кары сьмерцю праз павешаньне «за бандытызм»: АДЗІН У КРАКАВЕ і два—у САМБОРЫ (Львоўскае ваяводства). Прыгаворы ў Самборы ўжо выкананы.

Пракуратура патрабуе выдачы суду т. т. Данецкага, Бужынскага і Ткачова

ВАРШАВА, 11. На ўчарайшым пасяджэньні сойму пракуратура прад'явіла патрабаваньне аб выдачы суду камдэпутатаў Данецкага і Бужынскага, а таксама аб выдачы дэпутата сялянскай самадапамогі Ткачова.

Скончыўся працэс украінскай моладзі ў Львове

ВАРШАВА, 9. Паводле паведамленьня «ІКЦ у Львоўскім акруговым судзе скончыўся працэс 6 украінскіх студэнтаў і гімназістаў. Засуджаны: **А. Данчэўскі**—на 1½ гады катаргі, і **Б. Галайчук**—на 14 месяцаў. Рэшта падсудных—апраўдана.

Уздым забастовачнага руху у Гішпаніі

Крывавыя сутычкі рабочых з жандармэрыяй

Амністыя—толькі не для палітычных

МАДРЫД, 10. У сувязі з зацьвярджэньнем канстытуцыі, урад зацьвердзіў дэкрэт аб амністыі. Гэты дэкрэт успамінае аб «злачынствах, зробленых у часе працоўных канфліктаў», але ні слова не гаворыць аб палітычных злачынствах. Учора, у сувязі з зацьвярджэньнем канстытуцыі, у Мадрыдзе было выпушчана на волю некалькі манархістаў. У той-жа час маладога камуніста **Сантеса Арэвала**, арыштаванага 5 месяцаў таму назад, дагэтуль трымаюць у турме.

Зьмест абвешчанай амністыі выклікаў вялікае абурэньне сярод палітычных зьняволеных у Гішпаніі. **У Більбао** зьняволеныя камуністы абвясьцілі галодную забастоўку пратэста. **У Барсэлоне** палітычныя зьняволеныя таксама арганізавалі дэманстрацыю пратэста супроць абмежаваньня амністыі. У Сэвільлі выбухнуў бунт зьняволеных у знак пратэсту супроць дрэнных умоў утрыманьня.

Апошнія дні прынесьлі новае ўзмацненьне забастовачнага руху ў Гішпаніі. У Хіхоне (порт на поўначы Гішпаніі), пачатая некалькі дзён таму назад забастоўка, ахапіла абсалютна ўсе прадпрыемствы. Настрой рабочых баявы. Учора на вуліцах адбылася сутычка паміж бастуючымі рабочымі і жандармэрыяй, якая адкрыла агонь па натоўпе. Адзін рабочы забіт, 11 — паранена. Гэтыя падзеі выклікалі вялікае абурэньне сярод рабочых. У горадзе спынен трамвайны рух, зачынены ўсе магазыны, ня выходзяць газэты, адбыўся арышт прафсаюзных дзеячоў. Урад выслаў у Хіхон вайсковыя часьці і атрады жандармэрыі, якія раскіданы па ўсіх частках гораду. **У Сарагосе** у знак пратэсту супроць закону аб страхаваньні мацярынства, які ўскладае ўсе выдаткі па страхаваньні на саміх рабочых, абвешчана 24 х-гадзінная забастоўка. Учора адбыліся вулічныя дэманстрацыі, якія былі самым жорсткім чынам разагнаны ўладамі (паліцыя дала некалькі залпаў). Адзін рабочы забіт, шмат паранена. Адбыўся рад арыштаў.

**

МАДРЫД, 8. (ТАСС). Палітзьняволеныя ў Мадрыдзе абвясьцілі галадоўку ў адзнаку пратэсту супроць праекту амністыі, якая абвешчана па выпадку зацьвярджэньня канстытуцыі. Гэта амністыя, згодна праекту, пашыраецца толькі на палітычныя злачынствы, зробленыя да абвяшчэньня рэспублікі.

Зьнята кіраўніцтва фабрыкі „Герой Працы“

ГОМЕЛЬ, 12/XII. (ПА ТЭЛЕГРАФУ АД БРЫГАДЫ «ЗЬВЯЗДЫ»). 25 ЛІСТАПАДА СПЫНІЛА РАБОТУ ПАПЯРОВАЯ ФАБРЫКА «ГЕРОЙ ПРАЦЫ». ПРЫЧЫНА — ПЕРАРЫЎ У ПАДАЧЫ ТОРФУ. У КІРАЎНІЦТВЕ ФАБРЫКІ ПАНАВАЛІ ДЭМАБІЛІЗАЦЫЙНЫЯ НАСТРОІ. НА СЁНЕШНІ ДЗЕНЬ ЯШЧЭ НЯМА ПЛЯНУ ПУСКУ ФАБРЫКІ.

11-ГА СЬНЕЖНЯ ГАРКОМ ПАРТЫІ СЛУХАЎ ДАКЛАД КІРАЎНІЦТВА ФАБРЫКІ І ЗЬНЯЎ З РАБОТЫ ДЫРЭКТАРА ТАВ. ЮШКОВА І САКРАТАРА ПАРТКОМУ ТАВ. ЭЙСМАНА І СПРАВУ ПЕРАДАЎ КАНТРОЛЬНАЙ КАМІСІІ.

КАРАЧУН, САМУЦІН, МАНЬКОЎ.

Папраўкі

У артыкуле «МАЦНЕЙ АГОНЬ ПА ВЯЛІКАДЗЯРЖАЎНЫХ УХІЛІСТАХ», зьмешчаным у «Зьвязьдзе» ад 11 сьнежня (у другой калёнцы, 4-м абзацы), па віне друкарні, дапушчана памылка. Надрукавана: «Бітым сваім цьверджаньнем», павінна быць: «ГЭТЫМ СВАІМ ЦЬВЕРДЖАНЬНЕМ».

У артыкуле «ПОЎНАСЬЦЮ І Ў ТЭРМІН СКОНЧЫЦЬ ЗАГАТОЎКІ», зьмешчаным у «Зьвязьдзе» ад 11 сьнежня (у 5-й калёнцы, апошнім абзацы), па віне друкарні пераблытаны радкі, што зусім скажае ўвесь сэнс фразы. Надрукавана: «Па-другое, калгасам трэба ў парадва, у арганізаваным парадку, як прадпрыемствы пасьлядоўна сацыялістычнага тыпу». Павінна быць: «ПА-ПЕРШАЕ, САЎГАСЫ ПАВІННЫ Ў АРГАНІЗАВАНЫМ ПАРАДКУ, ЯК ПРАДПРЫЕМСТВЫ ПАСЬЛЯДОЎНА—САЦЫЯЛІСТЫЧНАГА ТЫПУ...».

Менск, друкарня газ. «ЗЬВЯЗДА».

„Ніводнага цэнтнэра збожжа—прыватніку“ (ЦК УсеКП(б)

Саўгасы, рапартуйце сэсіі ЦВК аб поўным скончэньні здачы збожжа!

Саўгассыстэма БССР яшчэ не заняла перадавых пазыцый на збожжазагатоўках. Тэрмін канчатковага выкананьня пляну прайшоў, а здана толькі 62,4 проц. заданьня

Зрух невыстарчальны

Паводле апошніх даных Наркамснабу (на 10 сьнежня), БССР выканала 66,3 проц. пляну збожжазагатовак.

Калгасы здалі 75,4 проц. гадавога заданьня, аднаасобны сэктар—61,1 проц., саўгассыстэма—62,4 проц.. 10 сьнежня скончыўся апошні тэрмін, устаноўлены лістападаўскім пленумам ЦК і ЦКК КП(б)Б, для здачы збожжа саўгасамі.

За апошнюю пяцідзёнку, на аснове ажыцьцяўленьня дырэктыў партыі, саўгасы дасягнулі вельмі значнага зруху ў збожжазагатоўках: тэмпы за пяцідзёнку павялічыліся з 42,4 проц. (на 5-га сьнежня), да 62,4 проц. (на 10-га). Аднак, яны яшчэ не занялі тэй перадавой пазыцыі, якую яны павінны заняць, як прадпрыемствы пасьлядоўнага сацыялістычнага тыпу, ня выканалі да тэрміну баявога заданьня партыі.

Толькі адзін Насентрэст наблізіўся да поўнага ажыцьцяўленьня пляну—97,5 проц. Значна адстае рашаючае зьвяно саўгассыстэмы — **Малакопрамтрэст**, які павінен здаць найбольшую колькасьць збожжа і які выканаў толькі 49,7 проц. пляну.

Матар'ялы абсьледваньня, праведзенага ЦКК КП(б)Б, якія мы сёньня зьмяшчаем, ускрываюць карэньні гэтага адставаньня. Справа ў тым, што яшчэ не ліквідаваны канчаткова буржуазна-спажывецкія тэндэнцыі, якія мелі месца ў радзе саўгасаў БССР, праф арганізацыі вельмі мала зрабілі, каб узмацніць тэмпы загатовак.

Арганізаваць масы на поўнае выкананьне плянаў збожжазагатовак у бліжэйшыя дні, вырваць з каранем буржуазныя тэндэнцыі—абавязак усіх партыйных, прафэсыянальных і гаспадарчых арганізацый саўгассыстэмы.

ЗВОДКА

здачы збожжа саўгассыстэмамі БССР на 10 сьнежня 1931 г.

(У цэнтн.)

НАЗВА ТРЭСТУ:	Плян.	Трэба здаць.	Проц. выкананьня.
1. Насентрэст	4944	4822	97,5
2. Сьвінаводтрэст	2207	1344	60,4
3. Садовагародны трэст	4500	3685	81,9
4. Малакопрамтрэст	20476	10167	49.7
5. Птушкатрэст	300	232	77,3
РАЗАМ	32427	20240	62,4

Фіктыўныя лічбы і раздутыя балянсы

ЦКК-НК РСІ БССР нядаўна правяла праверку збожжафуражных балянсаў саўгасаў БССР. Абсьледавана 130 саўгасаў.

Праверка паказала, што ў радзе саўгасаў панавалі да апошняга часу буржуазна-рвацкія тэндэнцыі ў спажываньні збожжа і складаньні балянсаў.

Амаль па ўсіх саўгасах перавышаны размеры збожжа, неабходнага для ўласных патрэб, схаваны наяўныя запасы, разбазарвалася прадукцыя, мелі месца абураючыя факты безгаспадарчасьці.

Возьмем саўгас **«Каменка»**, трэсту Сьвінавод. Саўгас ашукаў дзяржаву, паказаўшы колькасьць рабочых у 340 чалавек, замест сапраўднага ліку 117. Заяўка на харчаваньне рабочых павялічана на 1.227 цэнт. Раздуты кармовы балянс: заяўка на збожжафураж павялічана на 1.876 цэнт. Колькасьць коняй павялічана на 23 шт., кароў на 45 шт. Братыяваны насенны фонд раздуты на 131 проц.

Такі-ж малюнак у саўгасе **«Дактаровічы»**, які належыць Насентрэсту. Патрэба ў фуражы павялічана на 1.200 цэнт. Раздана звыш пайка рабочым 400 пуд. пшаніцы і забраніявана на будучы час быццам для раздачы яшчэ 300 пуд.

У саўгасах «Сэржпутова», «Рагінь», імя Блюхэра нормы спажываньня рабочых значна павялічаны. Колькасьць патрэбнай рабочай сілы вельмі раздута. Жыта, патрэбнае рабочым, павялічана на некалькі соцень цэнтнэраў.

У саўгасе «Бярэзіна» Саўгастрэсту фактычна ўбрана жыта 32 га, паказана—27 га. У часе праверкі нам. дырэктара саўгасу заявіў, што ўвесь гарох загінуў. У балянсе ён не фігураваў. Пры праверцы выявілася, што ёсьць 30 вазоў гароху. Патрэбнасьць рабочых, паводле балянсу, павялічана на 2.994 цэнт.

У саўгасе «Зарэчча», трэсту Сьвінавод колькасьць сьвіней павялічана на 900 шт., балянс кармовых і харчовых культур павялічаны на 7.290 цэнт.

У саўгасе «Васільлеўск», таго-ж трэсту патрэбнасьць у аўсе павялічана на 21.000 цэнт. і г. д., і г. д:

Праверка паказала, што Наркамзем, Наркамснаб, «Саюзхлеб», саўгастрэсты не наладзілі кантролю за фактычным расходваньнем норм, за складаньнем балянсаў. Калі-б работнікі цэнтральнага апарату добрасумленна аднесьліся да гэтага пытаньня, дык дутыя балянсы маглі быць даўно ўжо выяўлены. Саюзхлеб, які павінен быў правяраць балянс, і ў адпаведнасьці з гэтым адпускаць хлеб саўгасам у тых выпадках, калі яны ня могуць пакрыць сваіх патрэб, па сутнасьці не займаўся гэтай справай. Саўгастрэсты складалі свае балянсы на падставе фіктыўных балянсаў саўгасаў.

Баявая задача дня — усямерна ўзмацніць барацьбу за канчатковую ліквідацыю буржуазных, рвацкіх тэндэнцый у саўгасах. Ашуканцы і агенты клясавага ворага, якія сабатавалі выкананьне дырэктыў партыі і ўраду, павінны атрымаць па заслугах.

К.

Дзе прычыны адставаньня

Саўгасы САДОВА-ГАРОДНАГА ТРЭСТУ выканалі да 9 сьнежня толькі 76,5 проц. агульнага заданьня. Замест 4.500 цэнтн. здана толькі 3.442. Вельмі слаба здаюць збожжа саўгасы «Зацішша» (36,5) і «Тарасава» (34,5). Надта павольна выконваюць пляны саўгасы «Прылукі» і «Забалоцьце».

На першым месцы з саўгасаў садовагароднага трэсту ідуць «Станькава», «Грудзікаўка», «Брылеў» і «Жылічы», якія перавыканалі заданьне.

Саўгас «СМАЛЯВІЧЫ» дагэтуль ня здаў ні аднаго цэнтнэра збожжа.

Нездавальняючыя тэмпы выкананьня пляну работнікі трэсту тлумачаць «аб'ектыўнымі прычынамі»: недахватам транспарту ў саўгасах «Зацішша» і «Прылукі», затрыманьнем апрабацыі насеньня саўгасу «Смалявічы» з боку дасьледчай станцыі.

Трэст нічога не зрабіў, каб перамагчы гэтыя тормазы. Можна было ў свой час дагаварыцца з Саюзтрансам аб пасылцы грузавікоў у саўгасы «Зацішша» і «Прылукі». Была поўная магчымасьць паскорыць атрыманьне вынікаў работы дасьледчай станцыі.

З канкрэтных мерапрыемстваў, ажыцьцёўленых дырэкцыяй трэсту, адзначым толькі рассылку пісьмовых дырэктыў і камандыроўку на месцы 6 спэцыялістаў. Цікава, што ні ў пісьмовых дырэктывах, ні і ў інструкцыях камандыраваных зусім не завострана ўвага на мабілізацыі рабочай масы вакол збожжазагатовак. Абсьледвацелі зусім не займаліся пытаньнямі разгортваньня сацспаборніцтва і ўдарніцтва. Гэта бязумоўна адбілася на ходзе малацьбы, рамонце транспарту і інш.

Рад саўгасаў—«Глівень», «Дашкаўка», «Буйнічы», «Лясковічы», «Адамінкі», «Жмураўка», «Мар'іна-Горка» і «Чырвоны гарадок» зусім не атрымалі заданьняў па здачы збожжавай прадукцыі. Дырэкцыя трэсту тлумачыць гэта тым, што пералічаныя саўгасы або самі адчуваюць «патрэбу» ў прадукцыі, або павінны даць яе іншым саўгасам, дзе пасевы пабіты градам. Дакладнага ўліку, колькі саўгасы атрымалі прадукцыі ад ураджаю, колькі трэба ім пакінуць і які максымум яны могуць здаць дзяржаве, трэст не праводзіў, а мэханічна разьмеркаваў заданьні па асобных саўгасах. Выхад прадукцыі выяўляецца толькі зараз работнікамі, пасланымі на месцы. Зразумела, што такое становішча дае магчымасьць паасобным саўгасам утойваць лішкі прадукцыі, спрыяе буржуазным, рвацкім тэндэнцыям.

БРЫГАДЗІР «ЗЬВЯЗДЫ» ЧАРНЫШОЎ.

Прафарганізацыі саўгасаў слаба мабілізуюць рабочыя масы на здачу збожжа

Да паловы лістапада ЦП саюзу рабочых жывёлагадоўчых саўгасаў па правіла ніякай работы па пытаньні здачы збожжа саўгасамі. Толькі ў другой палове месяца саюз камандыраваў у саўгасы 23 работнікаў, якім, побач, з правядзеньнем перавыбараў прафарганізацый, было даручана фарсаваць здачу збожжа. Зараз з 23 чалавек у саўгасах засталося толькі 7 работнікаў.

Нядаўна ЦП саюзу дало некалькі дырэктыўных распараджэньняў рабачкомам аб разгортваньні растлумачальна-масавай работы ў саўгасах вакол загатовак збожжа. Але гэтыя дырэктывы не правяраліся, растлумачальная работа разгорнута вельмі слаба, сацспаборніцтва паміж рабочымі саўгасаў ня ўзьнята. У выніку саўгасы Малакапрамтрэсту, які аб'ядноўвае 53 гаспадаркі, выканалі толькі 43,3 проц. гадавога пляну.

Тэрмін выкананьня заданьня па здачы збожжа скончыўся. Процант ажыцьцяўленьня пляну па саўгасах Малакопрамтрэсту паказвае, што гаспадарчыя і прафэсыянальныя арганізацыі вельмі і вельмі мала зрабілі, каб узмацніць тэмпы загатовак.

Ударыць па апартуністычным курсе на самацёк, па спажывецкіх рвацкіх тэндэнцыях у жывёлагадоўчых саўгасах, выканаць поўнасьцю заданьне ў найкарацейшы тэрмін—баявая задача ўсёй партыйна-прафэсыянальнай грамадзкасьці саўгасаў.

Брыгадзір «Зьвязды» **Былінскі.**

Апошнія весткі з фронту індустрыялізацыі

Датэрмінова выканалі прамфінплян 3-га рашаючага

Менская фабрыка «Уцільскур» 1-га сьнежня выканала прамфінплян 3-га рашаючага году пяцігодкі.

На 10-га сьнежня праграма выканана на 103,8 проц., сабекошт зьніжан на 2,3 проц. замест 2 проц. паводле пляну.

Карма і сьпірт—з торфу

Тарфяная лябараторыя інстытуту прамысловасьці зараз праводзіць цікавыя вопыты па гідролізе (пукраваньні) торфу з мэтай атрыманьня кармоў для жывёлы і цукровых матэрый для вінакурэньня.

Сьвінагадоўчая станцыя правяла рад спроб карменьня сьвіней тарфяным кормам. Вынікі—станоўчыя. Зараз у саўгасе «Сьлянянка» праводзяцца вопыты на карменьні кароў гэтымі-ж тарфянымі кармамі.

Праф. Змачынскі, які кіруе гэтымі работамі, адзначае, што гідроліз торфу можа быць масавым, бо раней патрабавалася сьвінцовае і меднае начыньне, а зараз гідроліз праводзіцца ў простых драўляных чанах.

Гідроліз торфу паказаў наяўнасьць у торфе да 25 проц. цукровых матэрый. У сувязі з гэтым вызначылася пэрспэктыва здабычы з торфу сьпірту. Праводзяцца далейшыя досьледы ў гэтым напрамку.

Новыя мэтады апрацоўкі ільну

Цеплавая мочка ільну, якая зараз праводзіцца на нашых заводах, і сялянская мочка ў мачыльных ямах мае рад істотных недахопаў: дарагоўля апрацоўкі, вялікі расход апалу па падагрэў вады і значны расход яе. Апрача гэтага сялянская мочка нявыгодна таму, што яна доўга цягнецца.

Зараз інстытут прамысловасьці праводзіць вопыты па пробнай мочцы ільну і канапель па мэтадзе праф. Макрынава. Лён устанаўляецца на простых драўляных градзірнях (паліцах) і паліваецца бязупынна вадой. Гэты спосаб вельмі танны, значна эканоміць апал пры зусім нязначным расходзе вады.

Інстытут прамысловасьці пасьля канчатковай прапрацоўкі пытаньня выступіць з прапановай аб укараненьні новага мэтаду мочкі ў калгасах і па заводах па першапачатковай апрацоўцы ільну.

Паведамленьні

— 13 сьнежня ў 10 гадз. раніцы ў памяшканьні інстытуту гісторыі партыі пры ЦК КП(б)Б адбудзецца пасяджэньне фракцыі праўленьня т-ва гісторыкаў-марксыстаў.

— 14 сьнежня ў 11 гадз. раніцы адбудзецца працяг пасяджэньня фракцыі т-ва гісторыкаў-марксыстаў у памяшканьні Камвузу.

— 14-XII-31 г. у 6 гадз. веч. адбудзецца пасяджэньне АБС ЦКК-НК РСІ Бел. (у памяшканьні ЦКК-РСІ, Савецкая, 55, 1-шы паверх) з разглядам на ступных спраў: Справа Іовіча, Белкіраўніцтва сувязі, Бермана, Левіна, Сідорыка, Сьляпіцы, Чэрчыса, Куліна, цагельні № 3, пажарных курсаў. Усе таварышы, якіх гэтыя справы датычаць, павінны зьявіцца. Выклікаюцца рабочыя засядацелі—Шпілеўскі, Савіч, Гладкі (малочны зав.), Шустар, Гулькоўская, Леваждоўскі, Пульяноў, Крышынскі (ф-ка «Усход»), Вялічка, Шашко, Розэнгаўз (шпалерная ф-ка). Запрашаецца актыў і «ЛК».

— Усе даклады па дэкадніку Камакадэміі БССР трансьлююцца па радыё.

Аргкамісія дэкадніка.

Адказны рэдактар М. ГАРЫН.

Да другой сэсіі ЦВК БССР X скліканьня.

Другая сэсія ЦВК БССР X скліканьня адбудзецца **15 сьнежня** 1931 г. у гор. Менску, у клюбе харчавікоў.

ПАРАДАК ДНЯ НАСТУПНЫ:

1) Даклад СНК БССР аб кантрольных лічбах народнай гаспадаркі БССР на 1932 год.

2) а) даклад СНК БССР аб дзяржбюджэце БССР на 1932 год, б) судаклад бюджэтнай камісіі ЦВК БССР па дзяржаўным бюджэце на 1932 год.

3) Даклад Капыльскага, Заслаўскага і Лельчыцкага РВК аб гаспадарчым і культурным будаўніцтве раёнаў.

4) Даклад Калгасцэнтру БССР аб арганізацыйна-гаспадарчым умацаваньні калгасаў.

5) Аб масавай рабоце саветаў.

6) Зацьвярджэньне важнейшых пастаноў, прынятых паміж сэсіямі ЦВК БССР.

Сакратар ЦВК БССР **М. Гіляковіч.**

У адмену ранейшага паведамленьня (зьмешч. у газ. „Зьвязда“ ад 10-XII—31 .), абвяшчаецца, што

Інструкцыйны даклад сакратара ЦК КП(б)Б т. Гея

аб рабоце ЦК для дакладчыкаў на раённых партканфэрэнцыях

ПЕРАНОСІЦЦА на 13 сьнежня г. г. у 6 гадз. веч.,

у памяшканьні ЦК (зала).

Яўка ўсіх дакладчыкаў абавязкова без спазьненьня.

13-га сьнежня, у 10 гадз. раніцы, у габінэце рэдактара газ. „ЗЬВЯЗДА“

адбудзецца

чарговае пасяджэньне камісіі па кіраўніцтве абвешчаным „ПРАВДОЙ“ конкурсам

нізавых газэт калгасаў, саўгасаў і МТС на лепшую работу па арганізацыйна-гаспадарчым умацаваньні калгасаў.

ПАРАДАК ДНЯ:

1) Інфармацыя аб заключэньні сацыялістычнай умовы на лепшае правядзеньне конкурсу паміж УССР, БССР і Паўночным Каўказам; 2) даклады газэт «Палеская Праўда» і «Бальшавік Барысаўшчыны» аб праведзенай канкрэтнай рабоце па разгортваньні конкурсу; 3) апэрацыйная праверка работы цэнтральных газэт па правядзеньні конкурсу: інфармацыі газэт: «Калгасьнік Беларусі», «Сельгасрабочы Беларусі», «Орка», «Савецкая Беларусь» і БЕЛТА і паведамленьні брыгадзіраў цэнтральнай камісіі аб праверцы работы гэтых газэт.

На пасяджэньне павінны зьявіцца члены цэнтральнай камісіі і выкліканыя таварышы.

Просьба зьявіцца без спазьненьня.

Цэнтральная камісія пры „ЗЬВЯЗЬДЗЕ“.

Аб Пленуме Бюджэтнай Камісіі ЦВК БССР

Пленум Бюджэтнай Камісіі ЦВК БССР

склікаецца 13 сьнежня 1931 г.

у 12 гадз. дня ў памяшканьні ЦВК.

Парадак дня наступны:

1. Аб выкананьні дзяржбюджэту БССР за 1929-1930 г. і асобны квартал 1930 г.
2. Дзяржаўны бюджэт БССР на 1932 г.

На пленум запрашаюцца, акрамя членаў Бюджэтнай Камісіі ЦВК, кіраўнікі наркаматаў і зацікаўленых цэнтральных устаноў БССР.

Адказны сакратар Бюджэтнай Камісіі ЦВК БССР Б. ВАНСОЎСКІ.

14-га сьнежня, роўна ў 6 гадз. веч., у памяшканьні залі пасяджэньняў Менгаркому КП(б)Б

СКЛІКАЕЦЦА

аб'яднаны пленум Менгаркому КП(б)Б і ГарКК

Парадак дня:

1. Аб арганізацыйна-гаспадарчым умацаваньні калгасаў (дакл. т.т. Каранеўскі і Здановіч).

2. Аб перабудове работы гарадзкой арганізацыі ЛКСМБ і становішча партыйнага кіраўніцтва (дакл. т. т. Янковіч і Грынкевіч).

3. Пытаньні гарадзкой партыйнай канфэрэнцыі

Апрача членаў і кандыдатаў гаркому, рэв. камісіі і гарКК КП(б)Б на пленум запрашаюцца: па першым пытаньні — сакратары калектываў і вясковых парт'ячэек; па другім пытаньні—сакратары калектываў КП(б)Б і ЛКСМБ.

Бюро Менгаркому КП(б)Б.

Прэзыдыум Мен. Гар. КК КП(б)Б.

РЫХТУЕЦЦА Гукавы Кіно-Тэатр „Чырв. Зорка“

да пастаноўкі нова ГУКАВЫ МАСТАЦКІ ФІЛЬМ

ШТОРМ

У гал. ролі: Народн. арт. Рэсп. Пеўцаў.
У гал. ролі: Арт. Мхат. Яншын.
У гал. ролі: Арт. Тэат. Рэвал. Лаўрэнцьеў
У гал. ролі: Арт. Тэатру Рэвал. Паляноў

Сачыце за рэклямай.

„Чырвоная Зорка“ Каса—з 1 г. дня.	Новы мастацкі фільм ЧАЛАВЕК З ТУРМЫ Пач.: 5-45, 7-30, 9, 10-30.
„КУЛЬТУРА“. Пач.: 7; 8-45; 10-30	ТОКАР Аляксееў у 6 част. ЗВЫШ ПРАГР. ТЭХНІЧНАЯ ДАПАМОГА.
Інтэрнацыянал Адкр. з 12 г. дня	Усходні мастацкі фільм ЗАРЭ КІНО-НАРЫС САЮЗКІНО
„Пралетары“ Адкр. з 12 г. дня	Гарольд Лёйд у замежным фільме МАЛОДШЫ СЫН.
„Юны Піянэр“ (будынак кіно „Культура“)	Мастацкі фільм ПАРТФЭЛЬ ДЫПКУР'ЕРА Звыш прагр.—хроніка. Пач. 1 г., 2-30. Каса—ад 11 г. ран.
„СПАРТАК“ Пач. 7-15, 9, 10-45	Чырвоны старт у 6 частках. Звыш праграмы Дзеравяная лопата

14 сьнежня, у 6 гадз. веч., у клюбе Гарсавету (пл. волі, 4)

адбудзецца

1-я гарадзкая канфэрэнцыя таварыства пралетарскага турызму і экскурсій (ТПТЭ) гор. Менску.

Парадак дня:

1) Даклад аб ЦС ТПТЭ аб чарговых задачах пралетарскага турызму. 2) Справаздача Менаргбюро ТПТЭ. 3) Выбары. Пасьля адкрыцьця канфэрэнцыі будзе дана мастацкая частка. Рэгістрацыя дэлегатаў у 5 гадз., у клюбе Гарсавету. Фракцыя ў 5 гадз. 14-XII там-жа.

Менаргбюро ТПТЭ.

Дзяржаўнае ВЫДАВЕЦТВА БЕЛАРУСІ

Гэтымі днямі выходзяць з друку

1. Настольны перакідны каляндар тыраж 10.000
2. Насьценны адрыўны каляндар тыраж 250.000

Сэктар Кнігагандлю ДВБ.

Бел торфаб'яднаньне

з 12 сьнежня г. г. часова праведзена НА

6-дзенны перапынны тыдзень

з устанаўленьнем адзінага выходнага дня кожнага

6, 12, 18, 24 і 30.

У выходныя дні ўстаноўлены дзяжурствы працаўнікоў Белторфаб'яднаньня.

БЕЛАРУСКІ АЎТА-ДАРОЖНЫ ІНСТЫТУТ

абвяшчае студзенскі (1932 г.) ПРЫЁМ студэнтаў у колькасьці 180 чал. па наступных спэцыяльнасьцях:

а) дарожнае будаўніцтва—120 чал., б) аўтамабільна-эксплёатацыйнае—60 чал.

Заявы з усімі дакумантамі падаваць у інстытут па адрасе, Менск, Унівэрсытэцкі Гарадок, галоўны корпус, пакой № 119—Беларускаму Аўта-дарожнаму Інстытуту.

Абавязковы наступныя дакуманты: аб узросьце (мэтрыка), аб адносінах да вайсковай павіннасьці (для мужчын), аб асьвеце, дзьве фота-карткі, мэдычнае пасьведчаньне аб стане здароўя, аб сацыяльным і матар'яльным становішчы паступаючага і яго бацькоў, для сялян—даведка ад калгасу або акладны ліст (копія) на с.-г. падатку на 1930-31 г., анкета, завераная прафэсыянальнымі або савецкімі арганізацыямі і ўстановамі. Да заявы трэба даць паштовых марак на 30 кап.

Прыём заяў праводзіцца да 25 сьнежня 1931 г.

Ч. в. аб. дырэктара Аўта-дарожнага інстытуту МАЛАШОНАК.

ДОМ ПРАЦАСЬВЕТЫ

(Камуністычная, 19).

13 сьнежня, у 7 гадз. веч., Менгарком МОПР'у арганізуе

ІНТЭРНАЦЫЯНАЛЬНЫ ВЕЧАР,

прысьвечаны 4-й гадавіне Кантонскай камуны.

Пасьля ўрачыстай часткі будзе мастацкая частка.

Білеты можна атрымаць у Гаркоме МОПР'у, Савецкая, 87, штодзенна ад 10 г. раніцы да 4 гадз. дня і ад 7 да 9 гадз. веч.

Менгарком МОПР'у.

Партколектыў, заўком, адміністрацыя і рабочы колектыў транспартнага трэсту з вялікім жалем паведамляюць аб сьмерці свайго лепшага старэйшага вытворца, члена КП(б)Б

т. МІЛЕРА Язэпа Робертавіча.

Вынас цела адбудзецца 13 сьнежня, у 4 гадз. дня з кватэры нябожчыка Савецкая, 82.

Галоўлітбел № 337.